

LIÊN LẠC

TIẾNG NÓI CỦA HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN

Ho Dang

Nối tiếp vòng tay . . .

Nhảy vào cuộc chơi

BỘ MỜI SỐ 2 - SỐ MÙA HẠ

LIÊN LẠC

Chủ Nhiệm
Nguyễn Đình Tuấn

Ban Phụ Trách
Trần Anh Tuấn
Lê Văn Tinh
Bernard Nguyễn
Bùi Công Thắng
Tăng Thị Linh
Nguyễn Trung Tường
Tâm Minh

Cộng tác trong số này:

Nguyễn Khanh
Nguyễn Mạnh Kym
Mai Liệu
Lê Gia Mô
Tô Văn Phước
Trần Đình Phước
Đỗ Quý Toàn
Kathy Trần
Nguyễn Đình Tuấn
Trần Anh Tuấn
Nguyễn Trung Tường
Tuấn Việt

Bài vở và liên lạc

lienlachdtn@gmail.com

Chi phiếu
xin trả cho
Báo Liên Lạc
71 Goldenrain Dr
San Jose, CA 95111

Lá Thư Mùa Hạ

Liên Lạc số này đến tay quý trường trùng hợp với nhiều sự kiện quan trọng. Thứ nhất là dịp 30.4. Vì thế, LL sao lục một đoạn hồi ký của Trưởng Tô Văn Phước để chúng ta hồi tưởng chuyện xảy ra cho phong trào HĐ khi VNCH sụp đổ năm 1975. Thứ hai là ngày giỗ của Trưởng Trần Trung Ru. Vì thế, LL đăng lại một kỷ niệm của trưởng Lê Gia Mô với Trưởng Ru mà cũng là dịp chúng ta nhắc nhau tình thân HĐ.

LL số này cũng là số Mùa Hạ, mùa du lịch và thăm viếng. Vì thế, VP HĐTrN thông báo dự án “HĐ Một Nhà” nhằm tiếp đón và hướng dẫn anh chị em HĐTrN có dịp du lịch vùng Bắc California trong mùa hè này. Xin quý trường theo dõi chi tiết trong phần VP HĐTrN.

Sau khi LL Bộ Mới số 1 phát hành, chúng tôi đã nhận được nhiều thư từ, điện thư, điện thoại, củi lửa... từ quý trường niên tại Oakland CA, San Jose CA, Sacramento CA, Irvine CA, Santa Ana CA, Charlotte NC, Fort Mill SC, Oak Creek WI, Houston TX, Oklahoma City OK, Silver Spring MD, Suwanee GA, Minneapolis MN, Bloomington MN, Seattle WA, Tampa FL, St Pete FL, Montreal Canada, Melbourne Úc, Rouessé-Vassé Pháp, Chateloup les Vignes Pháp... LL xin chân thành cảm ơn những cảm tình nồng hậu của quý trường. Đề nội dung LL phong phú, mong quý trường niên tiếp tục chia sẻ những kỷ niệm hay hồi ức về sinh hoạt HĐ của quý trường hiện nay và trong quá khứ, và quý trường đơn vị chia sẻ những thông tin và thông báo của đơn vị mình để LL phổ biến đến hơn 600 độc giả của LL.

Nhằm rút ngắn thời gian biên tập và bảo đảm nội dung tốt của LL, chúng tôi xin quý trường khi gửi bài, xin lưu ý những chi tiết sau:

- Gửi bài theo dạng thường với kiểu chữ Unicode để chúng tôi có thể biên tập dễ dàng.
- Không sử dụng gạch nối.
- Sử dụng từ ngữ mà chúng ta quen thuộc từ thời VNCH: như *thập niên* thay vì *thập kỷ*, *tài liệu* thay vì *tư liệu*, *Hồng Thập Tự* thay vì *Chữ Thập Đò*...
- Có ý thức chính trị đúng đắn. Như khi đề cập đến *Việt Nam Cộng Hoà*, xin đừng sử dụng danh xưng *miền Nam Việt Nam* hay *chính phủ Sài Gòn*.
- Bài gửi LL có thể bị lược bỏ cho vừa số trang, nhưng chúng tôi không tự ý thêm điều gì. Bài đăng trên LL không nhất thiết biểu hiện chủ trương của Ban Biên Tập.

Đọc lại các bài viết số này, LL rất vui khi khám phá một cây bút mới, tự nhiên mà chân thành, tươi mát mà hóm hỉnh thông minh, thấp thoáng phong cách của một cây bút lão thành nay đã đi xa. Đó là cây bút Nguyễn Trung Tường, con trai của cô Tr. Nguyễn Trung Thoại. LL mừng rằng Ban Biên Tập có cộng tác viên tốt, và mừng Tr Thoại đã có truyền nhân xứng đáng.

MỤC LỤC

Lá Thư Mùa Hạ	2
Mục Lục	3

Nhân Vật Hương Đạo

Đoàn Văn Thiệp.....	4
Trần Văn Thân	5
Vũ Thanh Thông.....	7

Văn Hóa

Hy Vọng Đã Vươn Lên	8
Phục Hồi Đạo Lý	11
Giới Thiệu <i>Hoa Huệ Bên Hồ Leman</i>	13
Về Biên Giới Nước Ta.....	16

Ký Ức

Tôi Gia Nhập Nữ Hồ Hoa Kỳ	17
Akela Của Tôi	18
HĐ Lâm Viên Sau Ngày 30.4.75.....	20
Tình Hương Đạo	10

Văn Phòng Hương Đạo Trưởng Niên

Thông Cáo Về Huy Hiệu HĐTrN.....	21
Thông Báo Về Hợp Bạn HĐ Một Nhà.....	22
Thông Báo Về Hệ Thống Liên Lạc.....	23
Thông Cáo Báo Chí HĐTU.....	24

Sinh Hoạt Trưởng Niên

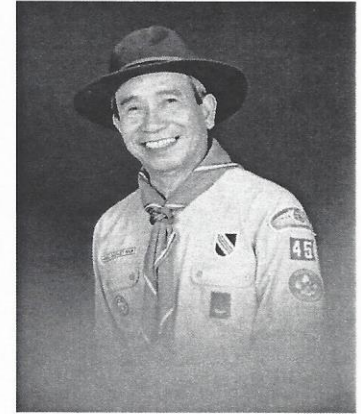
Gặp Gỡ Đầu Năm	26
Ra Mắt Sách <i>Hoa Huệ Bên Hồ Leman</i>	27
Hội Ngộ Bất Ngờ	29
Xóm San Jose và Oakland	31
Xóm Sydney, Úc Châu	32

Thông Tin Liên Lạc

Nội Dãy Liên Lạc.....	33
-----------------------	----

TrườnĐ
Đoàn Văn Thiệp
(1920 – 2011)

TrườnĐ Đoàn Văn Thiệp là một trong những viên đá đầu tiên xây dựng phong trào HướnĐ Đạo tại Việt Nam. Vào đầu thập niên 1940, Tr. Thiệp đã cùng với Tr. Trần Văn Thao đóng góp nhiều công sức trong sinh hoạt HướnĐ Đạo tại Hà Nội. Năm 1951 Tr. Thiệp đã được anh chị em HướnĐ Đạo tín nhiệm bầu làm Đạo TrườnĐ của Đạo Vĩnh Thuận, thuộc Châu Thăng Long, Hà Nội.

Sau biến cố năm 1954 khi đất nước Việt Nam bị chia đôi, Tr. Thiệp đem gia đình di cư vào Nam và sinh sống tại Sài Gòn. Ngay sau khi định cư, Tr. Thiệp đã góp tay vào việc giúp tổ chức và phát triển sinh hoạt HướnĐ Đạo tại Việt Nam Cộng Hoà. Nhờ tài ngoại giao khéo léo và thông thạo tiếng Anh, Tr. Thiệp được Hội HướnĐ Đạo Việt Nam tín nhiệm trao trách nhiệm Ủy Viên Liên Lạc Quốc Tế của Hội và Tr. Thiệp đảm trách chức vụ này cho đến năm 1975.

Vào năm 1975 sau khi Việt Nam Cộng Hoà bị rơi vào tay Cộng Sản, Tr. Thiệp đã di tản gia đình sang tỵ nạn tại Hoa Kỳ. Ngay sau khi định cư và có thể lo cho cuộc sống của gia đình với nghề Kiến Trúc Sư cho một hãng thầu xây cất của Mỹ, Tr. Thiệp đã liên lạc ngay với các TrườnĐ và anh chị em HướnĐ Đạo khắp nơi để tìm cách làm sống lại sinh hoạt của HướnĐ Đạo tại hải ngoại. Tr. Thiệp cũng khuyến khích con cháu tham gia sinh hoạt với một trong những liên đoàn đầu tiên tại Nam Cali là Liên Đoàn Chi Lăng. Anh chị Thiệp đã thường xuyên dùng tư gia của mình làm điểm tụ tập của các TrườnĐ HướnĐ Đạo kỳ cựu của phong trào và chính tư gia của TrườnĐ Đoàn Văn Thiệp là nơi tổ chức buổi họp đầu tiên của Tr. Trần Văn Khắc với các TrườnĐ rườnĐ cột của phong trào tại hải ngoại để bàn thảo về những sự kiện liên quan đến sinh hoạt của phong trào tại hải ngoại, về chính sách của hội HướnĐ Đạo Hoa Kỳ dành cho những HướnĐ Đạo lưu vong và về sự gặp gỡ của TrườnĐ Lazslo Nagy, Tổng Thư Ký hội HướnĐ Đạo Thế Giới. Cũng chính buổi họp này, mọi người tham dự đã quyết định tổ chức Hội Nghị Thế Giới TrườnĐ HướnĐ Đạo Việt Nam vào đầu tháng 7 năm 1983 tại Costa Mesa, còn được gọi là Hội

Nghị Costa Mesa và đã đưa đến việc thành lập Hội Đồng TrườnĐ Ương HướnĐ Đạo Việt Nam tại hải ngoại.

Ngoài những đóng góp của Tr. Đoàn Văn Thiệp trong việc tái gây dựng phong trào HướnĐ Đạo tại hải ngoại, Tr. Thiệp còn là Chủ Tịch Hội Đồng Huynh TrườnĐ của Liên Đoàn Bạch Đẳng tại Orange County từ năm 1983 đến năm 1986, và đã cùng với Tr. Đinh Xuân Phúc và Tr. Đỗ Văn Ninh thành lập Gia ĐìnĐ Bách Hợp tại Nam Cali vào năm 1991. TrườnĐ đã tiếp tục sinh hoạt thường xuyên với Gia ĐìnĐ Bách Hợp cho đến ngày lìa rườnĐ.

Suốt cuộc đời, Tr. Thiệp là người luôn giữ mối dây liên lạc thân ái giữa các anh chị em HướnĐ Đạo Việt Nam khắp nơi. Tr. Thiệp đã đóng góp và hy sinh rất nhiều cho phong trào HướnĐ Đạo. TrườnĐ sống cho HướnĐ Đạo, tất cả vì sinh hoạt HướnĐ Đạo, và luôn luôn gắn bó với phong trào HướnĐ Đạo.

Sự ra đi của TrườnĐ Thiệp là một mất mát vô cùng to lớn không chỉ riêng cho gia đình của TrườnĐ Thiệp mà còn là sự mất mát to lớn không kém của phong trào HướnĐ Đạo Việt Nam.

(Trích điếu văn của Tr. Nguyễn Khanh)

Đại diện các đơn vị HD cử hành lễ tưởng niệm TrườnĐ Văn Thiệp.

Trưởng
Trần Văn Thân
(1907 – 1986)

Sinh quán tại Thừa Thiên, ông Trần Văn Thân là thứ nam trong một gia đình nho giáo và thanh bạch. Từ lúc còn nhỏ tuổi, cậu Thân đã là một học trò rất hiếu học và khi ra Hà Nội, cậu đậu kỳ thi tuyển vào trường Trung Học Bảo Hộ (Lycée du Protectorat) tục gọi là trường Bưởi.

Sau khi rời trường Bưởi, cậu học trò hiếu học này đã kiếm được chân thư ký tại Nha Học Chính Pháp. Cậu vừa đi làm và vừa tự tiếp tục học thêm. Một hôm, viên chánh văn phòng Nha Học Chính nói với cậu rằng «Hôm nay tôi đi xem kết quả kỳ thi Tú Tài phân I cho con tôi, tôi thấy có một thí sinh giống tên anh». Cậu Thân đã lễ phép trả lời: «Thưa ông, người đó chính là tôi!» Rất ngạc nhiên, viên chức Pháp đó đã vội chạy lại gặp viên giám đốc Nha Học Chính kể chuyện chàng thư ký của Nha đã tự học và đỗ Tú Tài phân I. Khi trở về văn phòng, ông giám đốc rất thắc mắc liền gọi ngay cậu Thân và hỏi cậu lấy đâu thời gian để học. Cậu trả lời rằng đã lên học trong giờ làm việc và tối thắp đèn dầu để học thêm.

Để khuyến khích sự hiếu học của cậu, viên giám đốc cho phép cậu, một khi xong công việc sở thì được tự do học. Năm sau cậu đã đỗ Tú Tài toàn phần. Rất hài lòng, ông giám đốc liền làm thủ tục để cấp ba năm học bổng cho cậu sang Pháp du học.

Trên chuyến tàu sang Pháp du học cũng có mấy người sau này nổi tiếng như ông Nguyễn Văn An, Trưởng Phái Đoàn VN giao dịch với Ủy Hội Quốc Tế, Đại sứ lưu động của Việt Nam Cộng Hoà, ông Nguyễn Mạnh Tường, mới 22 tuổi đã đậu hai bằng tiến sĩ luật và văn chương Pháp ở Montpellier.

Sau khi tự học và thi đỗ Tú Tài I và Tú Tài II, cậu Thân được học bổng sang Pháp học ở Montpellier. Sau ba năm học, cậu đậu Kỹ sư Hóa học, Cử nhân Vật lý và Cử nhân Luật và được phong tước hiệu sinh viên xuất sắc ở trường đại học Luật khoa (Lauréat de la Faculté de Droit).

Về nước vào đầu thập niên 30 của thế kỷ XX, ông Thân chỉ được làm lục sự (greffier) dù có bằng Cử nhân Luật của Pháp. Ít lâu sau, ông đi làm việc khai mỏ ở Tĩnh Túc (biên giới Hoa Việt) cùng các kỹ sư người Pháp. Một trong những việc làm tại mỏ, là trích lấy vàng từ các quặng kim loại. Vì bản tính thanh liêm ông đã giao cho ban giám đốc mỏ (người Pháp) 7 kí rưỡi vàng trong khi người kỹ sư Pháp làm công việc này trước ông,

chỉ nộp cho sở có 3 kí mà thôi. Vì thế viên giám đốc rất quý trọng ông. Sau khi rời bỏ Tĩnh Túc, ông về làm kỹ sư tại nhà máy rượu Nam Định cho đến lúc tản cư theo kháng chiến. Tới năm 1950, ông trở về Hà Nội và làm việc với chánh quyền của quốc trường Bảo Đại.

Khi di cư vào Nam năm 1954, ông Thân làm tại Bộ Xã Hội dưới thời bộ trưởng Nguyễn Lương, chuyên về Viện trợ Mỹ (USAID) cho đến lúc về hưu năm 57 tuổi.

Ông Trần Văn Thân giữ 4 nhiệm kỳ Hội Trưởng Hội Hướng Đạo Việt Nam.

Nhiệm kỳ I (1951-52) tại Hà Nội

Cuối năm 1950, Đại Hội Đồng Hội Hướng Đạo Việt Nam họp tại Hà Nội đã bầu Bộ Tổng Ủy Viên mới với tổng ủy viên là trưởng Vũ Văn Hoan. Bộ TUV mời ông Trần Văn Thân giữ chức Hội Trưởng kể từ đầu năm 1951, với nhiệm kỳ hai năm (1951 và 1952). Trong thời gian này ông Thân đã nhiều lần đi Huế và Sài Gòn để xúc tiến việc phát triển phong trào Hướng Đạo trên toàn quốc.

Cuối năm 1952, Đại Hội Đồng Hội Hướng Đạo Việt Nam họp tại Huế và bầu bộ TUV mới. Trưởng Tôn Thất Dương Văn làm TUV và bộ TUV đã mời ông Lâm Toại (Giám đốc Nha Học Chính Trung phần VN) làm Hội Trưởng. (Ông Thân không theo văn phòng Bộ TUV di chuyển vào Huế).

Nhiệm kỳ 2 (1956-57), 3 (1958-59), và 4 (1960-61) tại Sài Gòn

Tháng 7 năm 1954, Việt Nam bị chia đôi do Hội Nghị Genève (miền Bắc Cộng Sản và miền Nam Quốc Gia). Phong trào di cư với khoảng 1 triệu người từ Bắc vào Nam. Cuối năm 1955, Đại Hội Đồng Hội HDVN họp tại Sài Gòn và bầu bộ TUV mới. TUV Tôn Thất Dương Văn tái đắc cử và văn phòng bộ TUV chuyển vào Sài Gòn lại mời ông Trần Văn Thân giữ chức Hội Trưởng nhiệm kỳ 2 kể từ đầu năm 1956 cho tới cuối năm 1957.

Cuối năm 1957 ông Trần Văn Thân được mời tái nhiệm nhiệm kỳ 3, kể từ đầu năm 1958 đến cuối năm 1959.

Đến cuối năm 1959, ông Trần Văn Thân lại được tái nhiệm lần nữa, tức nhiệm kỳ 4 kể từ đầu năm 1960 đến cuối năm 1961. Vì muốn sang Pháp sống với các con, ông Thân đã mời Phó Hội Trưởng Nguyễn Thành Cung (Tổng thư ký Phủ Tổng Thống VNCH) thay thế ở ghế Hội Trưởng.

Trong 3 nhiệm kỳ 2-3-4, ông Thân đã tích cực hoạt động cho phong trào HĐVN. Cũng trong thời gian này, HĐVN đã trở thành hai chi nhánh riêng nổi bật, Hội HĐVN cho phái Nam, và Hội Nữ HĐVN cho phái Nữ. Rồi cả hai Hội trở thành hội viên của hai tổ chức Hướng Đạo thế giới Nam và Nữ.

Để đạt mục tiêu này, đầu năm 1957 ông Thân đã đích thân đi Luân Đôn, Anh Quốc, tiếp xúc với các vị lãnh đạo Nam và Nữ Hướng Đạo thế giới (Văn Phòng Quốc Tế Nam Hướng Đạo (Boy Scout International Bureau) và Văn Phòng Thế Giới Nữ Hướng Đạo (Girl Guide and Girl Scout World Bureau) ở gần nhau tại Luân Đôn để cho thế giới biết sự hiện hữu và sự vững mạnh của HĐVN và thỉnh cầu hai Văn Phòng Hướng Đạo thế giới cử đại diện sang Việt Nam tiếp xúc và nhận định rõ rệt về hai tổ chức Nam và Nữ HĐVN để rồi tiến tới việc thừa nhận HĐVN trong đại gia đình HĐ thế giới.

Chuyến đi này của ông đã mang lại thành quả rực rỡ là làm cho tổ chức Nam HĐ Thế Giới hoan hỉ thừa nhận Hội HĐVN là thành viên của tổ chức này vào dịp kỷ niệm 50 năm HDTG (hợp bạn và hội nghị Nam HĐ thế giới) tại Anh Quốc tháng 8 năm 1957. Tổ chức Nữ HĐ thế giới cũng đã cử Ủy Viên đặc trách vùng Á Châu-Thái Bình Dương tới thăm và giúp cho Hội Nữ HĐVN (mới thành lập năm 1957) thêm phân hùng mạnh trong khi chờ đợi được sự thừa nhận là thành viên của Tổ Chức Nữ HĐ thế giới vào năm 1967.

Một điểm cần được nêu lên, là ông Trần Văn Thân đã dành ngôi biệt thự số 97 đường Nguyễn Du Sài Gòn làm trụ sở chính thức của Hội Hướng Đạo Việt Nam trong thời kỳ ông còn tại chức. Phu nhân của ông, bà Nguyễn thị Kim Xuyên, cũng đã đóng góp nhiều cho Hội Nữ Hướng Đạo Việt Nam trong những năm từ 1957 tới năm 1961. Cháu nội Trần Túc Phương hiện là một đoàn viên của Liên đoàn Hướng Việt tại San Jose, là con của ông Trần Túc Phong và bà Trần Nguyễn Thanh-Chi cũng đều thuộc gia đình Hướng Đạo Việt Nam.

Ông Trần Văn Thân mất ngày 19 tháng 3 năm 1986 tại Pháp. Tro cốt đã được đem sang Mỹ, an táng tại Oak Hill Memorial Park, 300 Curtner Avenue, San Jose, California 95125. Ngày 25 tháng 8 năm 2007, HĐVN Bắc California và gia đình đã làm cuộc lễ đơn giản vinh danh Ông dưới sự chủ tọa của trưởng Mai Liệu và Trưởng Bạch-Bích, cùng nhiều anh chị em HĐ trong vùng.

(Tài liệu do trưởng MAI LIÊU và gia đình trưởng Trần Văn Thân cung cấp)

BÁO CÁO THU CHI

(Từ sau Bộ Mới số 1 đến ngày 20/5/2011)

THU

Tr. Trương Ái Chùng (CA)	35.00
Tr. Trần Đình Phước (CA)	60.00
Tr. Lê Xuân Đăng (CA)	20.00
Xóm San Jose Tất Niên 2011	200.00
Xóm Oakland Tất Niên 2011	475.00
Tr. Trần Bạch Bích & Mai Liệu (CA)	200.00
Tr. Nguyễn Tuyết Nga (CA)	20.00
Tr. Sato T. Barber (NC)	20.00
Tr. Ngô Viết Hoàng (TX)	50.00
Tr. Phạm Đình Đức (OK)	20.00
Tr. Vũ T. Trung (MN)	20.00
Tr. Kiều-Oanh Cunnion (MD)	70.00
Tr. Lê Phước Phò (LĐ Lạc Việt CA)	20.00
Tr. Tôn Thất Cảnh (CA)	20.00
Tr. Vũ Đào Cơ (CA)	100.00
VP Đầu Tư và Thuế Vụ Thành Tín (SJ, CA)	125.00
GD Tr. Nguyễn Đình Thư (TX)	100.00
Tr. Gary Hồng (CA)	50.00
Tr. Nguyễn Thị Hai (TX)	20.00
Tr. Nguyễn Trọng Tiến (Irvine, CA)	100.00
Tr. Annie T. Demarino (OK)	25.00
Tr. Nguyễn Hương (TX)	25.00
Tr. Trần Trung Hợp (WI)	20.00
Tr. Trần Tiên San (CA)	50.00
Tr. Đặng Lê (TX)	20.00
Tr. Ngô Đình Huân (NJ)	50.00
Tr. Vĩnh Đào (Pháp)	100.00
Ms Tôn Thất Hoa (CA)	20.00
Tr. Hoàng Ưông Lễ (CA)	100.00
Tr. Hàn Phong Cao (NV)	50.00
Tr. Châu Văn Lộc (Pháp)	26.00

Cộng	\$2,211.00
Tôn Quỹ (sau Bộ Mới số 1)	\$865.00
Tổng thu	\$3,076.00

CHI

Phong bì, Tem	882.00
Huy Hiệu (Badge) HDTN	700.00
Tiền in báo	600.00
Văn phòng phẩm	49.00

Tổng chi	\$2,231.00
-----------------	-------------------

TỔN QUỸ (đến ngày 20/5/2011)	\$845.00
-------------------------------------	-----------------

Nếu sót tên, xin quý Tr. cho LL biết để điều chỉnh.

Kiểm Soát Viên	Thủ Quỹ
Bùi Thăng, Tăng Thị Linh	Bernard Nguyễn

Một đời Hưởng Đạo của Trưởng

Hoǎng Đa Ngôn

VŨ THANH THÔNG

Sinh năm 1916 tại Hải Phòng, Bắc Việt, Trưởng Vũ Thanh Thông là người con trai còn lại duy nhất, sau khi anh trai mất vì bệnh lúc còn nhỏ. Thân phụ làm thông phán cho chính quyền bảo hộ Pháp. Vào thời kỳ khai phong của phong trào Hưởng Đạo Việt Nam do Trưởng Trần Văn Khắc khởi xướng tại Hà Nội, Trưởng Thông khi vừa tròn 15 tuổi đã hăng hái gia nhập Thiếu Đoàn Hưởng Đạo Công Giáo đầu tiên tại Việt Nam là Thiếu Đoàn Trần Lục do Trưởng Trần Văn Thao làm Thiếu Trưởng. Đó là năm 1931.

Năm 1936 Trưởng về Hải Phòng giúp Linh mục Phạm Quang Điện lập thiếu đoàn đầu tiên tại đây, lấy tên là Thiếu Đoàn Guise Quang.

Năm 1943, Trưởng lên Hà Nội gia nhập quân đội Pháp. Trưởng lập gia đình với chị Đặng Thị Lan vào năm 1944. Hôn lễ cử hành tại một trại Hưởng Đạo với đồng phục Hưởng Đạo và với quan khách là tất cả anh em Hưởng Đạo.

Năm 1945, Trưởng thành lập Thiếu Đoàn Nguyễn Trường Tô tại Hà Nội. Năm sau, Trưởng bỏ quân đội Pháp trốn vào bưng theo Việt Minh chống lại Pháp để giành độc lập cho Việt Nam. Đến năm 1948, khi biết Việt Minh là Cộng Sản, Trưởng bỏ Việt Minh về lại gia đình.

Cùng với gia đình di cư vô Nam năm 1954, Trưởng làm kế toán cho một công ty Pháp tại Sài Gòn để mưu sinh. Trong thời gian này đã cùng với một số các Trưởng khác tập hợp các anh chị em Hưởng Đạo từ Bắc vào và cùng nhau giúp phát triển phong trào Hưởng Đạo tại Việt Nam Cộng Hòa.

Năm 1956, Trưởng phụ tá Trưởng Mai Liệu khai phá rừng hoang tại tỉnh Lâm Đồng để tạo dựng trại trường Huấn Luyện Trưởng đầu tiên cho Hội Hưởng Đạo Việt Nam - Trại Trường Hồi Nguyên. Các khóa huấn luyện Trưởng Hưởng Đạo Dự Bị và Bạch Mã đầu tiên của ngành Tráng, Thiếu và Âu đã diễn ra vào mùa hè năm 1956 tại trại Trường Hồi Nguyên. Cũng tại nơi này, Trưởng Thông đã Lên Đường và nhập rừng với tên Hoǎng Đa Ngôn nhờ vào biệt tài hoạt náo và quán trò.

Năm 1958, Trưởng tham dự khóa Bằng Rừng đầu tiên của Phong Trào và là một trong những người đầu tiên được trao Bằng Rừng ngành Thiếu tại Việt Nam từ Trưởng Cung Giữ Nguyên khi trại trường Hồi Nguyên được chuyển lên Đà Lạt và đổi tên thành trại trường Tùng Nguyên.

Sau khi nhận Bằng Rừng, Trưởng Thông hăng hái tham gia huấn luyện và đào tạo rất nhiều Trưởng cho phong trào Hưởng Đạo Việt Nam qua vai trò Khóa Trưởng nhiều khóa huấn

luyện Bằng Rừng ngành Thiếu. Cũng trong thời gian này, Trưởng thành lập Đạo Biên Đông tại Sài Gòn.

Năm 1967, Trưởng được bổ nhiệm làm Deputy Camp Chief (DCC), tức Ủy Viên Huấn Luyện cấp Quốc Gia. Sau đó Trưởng được bổ nhiệm làm Trưởng Miền đầu tiên của Hội. Trưởng Vũ Thanh Thông đặc trách huấn luyện Trưởng cho Miền III, cùng với Trưởng Nguyễn Tấn Định đặc trách Miền I, Trưởng Phan Mạnh Lương đặc trách Miền II, và Trưởng Nguyễn Xuân Long đặc trách Miền IV.

Sau biến cố tháng Tư năm 1975, Trưởng bị gán tội “phản động” và bị đưa vào nhiều trại tập trung Cộng Sản suốt 6 năm chỉ vì là một Trưởng Huấn Luyện của phong trào Hưởng Đạo. Năm 1981, sau khi thả về, bắt chấp có thể bị bắt bớ và tù đày nếu tiếp tục sinh hoạt Hưởng Đạo, Trưởng tiếp tục tổ chức rất nhiều khóa huấn luyện Trưởng “chui” dưới nhiều hình thức khác nhau và góp công trong việc đào tạo những Trưởng có khả năng cho Phong Trào và nhất là giúp sự sinh tồn của phong trào Hưởng Đạo tại miền Nam Việt Nam hiện nay.

Tháng 9 năm 1990, Trưởng cùng gia đình được người con gái thứ nhì bảo lãnh qua đoàn tỵ tại Mỹ và sinh sống tại quận Cam, tiểu bang California. Ngay sau khi đặt chân đến Mỹ, Trưởng tiếp tục phục vụ cho phong trào Hưởng Đạo Việt Nam tại hải ngoại. Vào tháng 2 năm 1999, Trưởng được tuyên dương và trao tặng huân chương cao quý nhất của phong trào Hưởng Đạo Việt Nam là Bắc Đẩu Huân Chương.

Suốt cuộc đời, Trưởng Vũ Thanh Thông đã hy sinh cho Hưởng Đạo, sống cho Hưởng Đạo, chỉ vì Hưởng Đạo, chỉ vui với Hưởng Đạo, và tất cả vì sinh hoạt Hưởng Đạo. Trưởng đã ra đi để lại sự thương tiếc cho chị Đặng Thị Lan, người vợ Hưởng Đạo suốt đời chỉ biết hy sinh và lo lắng cho sự sinh tồn của cả gia đình với 14 người con, 32 cháu nội ngoại và 8 chất để Trưởng Vũ Thanh Thông có thể theo đuổi sự nghiệp đào tạo nhân sự cho Phong Trào Hưởng Đạo Việt Nam. Trưởng Hoǎng Đa Ngôn Vũ Thanh Thông ra đi là một mất mát vô cùng to lớn cho phong trào Hưởng Đạo Việt Nam và cho tổ quốc Việt Nam, nhưng Trưởng sống mãi trong lòng tất cả anh chị em Hưởng Đạo Việt Nam và mọi người trong gia đình cùng những người thân thương của Trưởng.

Hy Vọng Đã Vươn Lên

Manh, ào ào, bao la

Nguyễn Đức Quang
Singapore - 1967

1. Hy vọng đã vươn lên trong màn đêm bao ưu phiền.

Hy vọng đã vươn lên trong lo sợ mùa chinh chiến.

Tựa đề trên đây là một bài ca của Nguyễn Đức Quang, viết thời 1965, ở Sài Gòn. Tự nhiên trong đầu tôi lại âm vang những câu hát này trong lúc nhạc sĩ đang nằm trong bệnh viện chờ hồi phục. Tiếng hát vẳng lên không phải vì quá khứ hiện về; mà vì nhìn thấy tương lai, trước hình ảnh những thanh niên đang xuống đường làm cách mạng ở Ai Cập, ở Bahrain, và Lybia. Họ là những hình ảnh của hy vọng. Họ đang mang lại niềm tin. Không riêng gì cho đất nước họ, mà chung cho cả loài người. Loài người lại phấn khởi, lại tin tưởng ở tuổi trẻ, tin tưởng ở tương lai. Giống như một đêm tháng Mười Một năm 1989, khi cả loài người nhìn cảnh bức tường Berlin bị đập vỡ, nhìn cảnh những người lính Đông Đức bắt tay người dân Tây Đức. Và Rostropovitch, một nhạc sĩ Nga bị lưu đầy, tới ngồi bên bức tường đã đổ, vuốt những điệu hồ cầm bắt tử của Bach. Lúc đó Hy Vọng cũng vươn lên trong tâm hồn nhân loại.

Năm 1965 Nguyễn Đức Quang đã hát: "*Hy vọng đã vươn lên trong màn đêm bao ưu phiền. Hy vọng đã vươn lên trong lo sợ mùa chinh chiến. Hy vọng đã vươn lên trong nhục nhằn tràn nước mắt. Hy vọng đã vươn dậy, như làn tên trong màn đêm.*" Những lời hát đó đã được bao nhiêu thanh niên ở miền Nam nước Việt tập hợp lại, cất tiếng đồng ca. Các sinh viên học sinh từ thành phố kéo nhau về nông thôn làm trại công tác, đến các trại tị nạn sẵn tay áo giúp đồng bào; trên đường họ bước đi, từ Bến Hải đến Cà Mau; trong những lúc đổ mồ hôi trên ruộng cần, ở Đông Hà, ở Thạch Lộ Thôn, ở Bến Tranh; và suốt những đêm lửa trại đăm ấm. Trong thời gian đó đất nước ta còn đắm chìm trong cuộc chiến tranh Nam Bắc, "*trong màn đêm bao ưu phiền, trong nhục nhằn tràn nước mắt.*" Nguyễn Đức Quang đã cất tiếng và những người trẻ tuổi ở miền Nam Việt Nam ca theo: "*Hy vọng đã vươn dậy trong lòng anh, trong lòng tôi, trong lòng ai.*"

Tại sao những cuộc nổi dậy ở Bắc Phi, ở Trung Đông lại khiến nhiều người Việt Nam lớn tuổi cũng cảm thấy "*Hy vọng đã vươn lên?*" Giáo sư Nguyễn Minh Cần, trên 80 tuổi, ở Moskva, nước Nga, đã gửi cho bạn bè 10 điều ông tâm niệm

về những bài học sau các cuộc cách mạng ở Bắc Phi. Nhạc sĩ Tô Hải ở trong nước, cùng lớp tuổi đó, rất dè dặt nhận xét hoàn cảnh nước Việt Nam không giống như Ai Cập hay Tunisie; nhưng vẫn hào hứng kể lại và bàn luận về làn sóng dân chủ đang cuộn cuộn dâng lên ở những xứ xa xôi ông chưa từng đặt chân tới. Những người vào lớp tuổi 70 như Nguyễn Đan Quế, Đoàn Viết Hoạt, Linh mục Phan Văn Lợi, và bao người khác, đã vào tù ra khám dưới chế độ cộng sản nhiều lần, cũng lên tiếng bày tỏ niềm hy vọng của họ vào khả năng của giới trẻ Việt Nam ngày hôm nay có thể thay đổi cuộc sống trên đất nước.

Tại sao những thanh niên Á Rập ở Trung Đông, ở Bắc Phi lại kích động lòng người Việt Nam như vậy? Bởi vì, họ mang lại cho chúng ta niềm tin vào những lý tưởng mà chúng ta đã từng ôm ấp từ khi còn trẻ. Khi Tô Hải bỏ cuộc sống bình yên ở Hà Nội mà đi kháng chiến; khi Nguyễn Minh Cần vác súng "*ta tiến lên ta diệt quân thù.*" Hay khi những Nguyễn Đan Quế, Đoàn Viết Hoạt cùng hòa mình trong các phong trào thanh niên 1965, 66, cùng hát bài "*Hy vọng đã vươn lên*" của Nguyễn Đức Quang.

Có những thời tuổi trẻ nước ta rất đẹp. Thanh niên nào cũng nuôi lý tưởng phục vụ, cũng muốn làm con người hữu ích cho đồng loại, cũng muốn sống có giá trị, sống hào hùng vượt lên trên thân phận nhỏ bé của mình. Không phải chỉ riêng ở nước ta, mà tại quốc gia nào cũng vậy, nhân loại đều như nhau. Nhiều lúc trong loài người ai cũng khát khao các lý tưởng Tự Do, Dân Chủ. Có nhiều lúc ai cũng nghĩ tới Tổ Quốc, tới Đồng Bào.

Các danh từ đẹp đẽ như Tự Do, Dân Chủ, Tổ Quốc, Đồng Bào là những sự thật, chứ không phải là những khái niệm trừu tượng. Người ta có thể cảm thấy những sự thật cụ thể đó ngay trong bước chân của mình đi, hiện ra khi nhìn vào con mắt những người đồng hành với mình; trong tiếng hát, tiếng hò reo của mình. Có thể thấy hơi nóng của những lý tưởng đó ngay trên da thịt mình. Ai cũng cảm thấy cuộc đời đáng sống và loài người đáng sống.

Nhưng cũng trong lịch sử loài người, chúng ta cũng thấy có những thời kỳ mà người ta không còn chút hy vọng nào vào tương lai. Có những lúc cuộc sống tri tri, buồn tẻ, niềm tin vào cái Thiện, cái Đẹp bị héo úa, đời sống không còn ý nghĩa nữa. Đó là những "*màn đêm bao ưu phiền,*" khi "*lòng thuyền còn xa bến,*" hư trong bài ca của Nguyễn Đức Quang. Những lúc đó, đa số thanh niên không còn nghĩ tới các lý tưởng lớn mà chỉ lo tìm những lạc thú ích kỷ và có khi thấp kém. Hoặc họ chán chường, tuyệt vọng, dù bất mãn hoặc căm giận cũng vẫn chịu yên phận vì không tin có khả năng thay đổi cuộc đời mình. Nhưng, ngay trong khung cảnh "*nhục nhằn đầy nước*

mắt" như vậy, "Hy vọng vẫn vươn lên!"

Như cuối năm 1989. Cả thế giới loài người đã chia sẻ những nỗi hào hứng khi các thanh niên, các sinh viên, công nhân, giới trí thức, các nhà tranh đấu dân chủ ở Đông Âu đứng lên tự tháo gỡ gông cùm. Họ mang lại niềm tin cho nhân loại. Vì họ tin vào những lý tưởng chung của loài người, biến các lý tưởng thành sự thật. Loài người lại muốn cất tiếng hát: "*Hy vọng đã vươn lên dưới mặt trời em phơi phơi! Hy vọng đã vươn dậy trong ngày qua, sang ngày nay, cho ngày mai!*"

Năm 2011 này cũng vậy, chỉ trong hai tháng qua, giới thanh niên các nước Ả Rập lại mang lại một luồng gió mới, những ngọn lửa mới sưởi ấm niềm tin của loài người khi đứng lên đòi Tự Do, Dân Chủ. Đây không phải là những cuộc nổi dậy bắt nguồn từ nhu cầu miếng cơm manh áo. Trong đám người đi biểu tình có những chuyên gia có địa vị, có tài sản, không phải chỉ có những người thất nghiệp. Họ có thể hy sinh các quyền lợi vật chất, tiền tài, khi tham gia những cuộc biểu tình. Các chính quyền như ở Bahrain đã tặng cho dân mỗi người 2,700 đô la để xoa dịu nổi bất mãn của dân, nhưng không thành công.

Đây không phải là những cuộc cách mạng được vẽ ra từ các ý thức hệ trừu tượng, cũng không do lòng sùng tín tôn giáo nào thúc đẩy. Những thanh niên xuống đường không phải vì tin tưởng vào một lãnh tụ hay một đảng phái chính trị nào cả. Cho đến khi các cuộc biểu tình nhỏ đã bùng lên thành phong trào lớn, mới thấy các tổ chức hoặc các nhân vật lãnh đạo, họ xuất hiện ngay từ trong đám đông.

Nhưng đó chính là những cuộc cách mạng đích thực. Hàng trăm ngàn người xuống đường đòi thay đổi cuộc sống của mình và cả xã hội chung quanh mình; như vậy có phải là Cách Mạng hay không? Hàng trăm người đã bị bắn chết, những người khác vẫn sẵn sàng tiến tới cho tới khi đạt được mục

đích; không gọi đó là Cách Mạng thì gọi là gì?

Các cuộc nổi dậy có tính cách bột phát nhưng đều có những mục tiêu rất rõ rệt. Tất cả các cuộc biểu tình phát khởi, ở Tunisie cho tới Ai Cập, Libya, đều đưa ra những đòi hỏi căn bản: Xóa bỏ chế độ độc quyền chính trị, độc quyền kinh tế. Dân chúng phải được tuyển chọn người cầm quyền, thay đổi người cầm quyền. Bằng bầu cử tự do, qua sinh hoạt chính trị tự do. Do đó, phải có tự do ngôn luận, tự do lập hội, lập đảng. Chấm dứt những lời dối trá, những cuộc bầu cử bịp bợm. Chống tham nhũng, lạm quyền, chống bọn quyền thế bao che lẫn nhau. Chống bắt công xã hội và đạo đức giả. Người dân Ai Cập, Bahrain hay Libya đều có những ý nguyện như nhau. Họ không cần nhân danh một tôn giáo, một chủ nghĩa hay ý thức hệ nào cả. Bất cứ một đảng phái nào chấp nhận các quyền căn bản trên đều có thể tham gia cách mạng, tham gia đời sống chính trị. Vì người dân nổi lên cũng chỉ nêu lên những đòi hỏi căn bản để mọi người được sống đúng với phẩm giá con người. Sống có phẩm giá, không chấp nhận sống nhục nhã dưới sự đè nén, trói buộc, bị bóc lột vì một thiểu số chiếm hầu hết quyền tích lũy và sử dụng của cải, tài nguyên quốc gia.

Những đòi hỏi trên đây có tùy thuộc vào một nền văn hóa hay tôn giáo nào hay không? Có tùy thuộc vào trình độ phát triển kinh tế tới mức nào con người mới nảy sinh ra những nhu cầu đó hay không? Có một chủng tộc, một màu da nào thấy không cần tới những điều kiện sống như thế hay không? Chắc chắn là không. Mọi dân tộc, mọi quốc gia, khắp năm châu bốn biển, ai cũng mang những khát vọng tự do dân chủ như vậy. Loài người có những nhu cầu chung, có những giá trị chung. Tự Do, Dân Chủ, đó không phải chỉ là những khái niệm, những giá trị được đề cao trong sách vở, trong các bản tuyên ngôn. Đó là những điều kiện cần thiết để mọi người sống có phẩm giá, có tư cách con người.

Chúng ta đều biết những giá trị trên, Tự Do, Dân Chủ. Đã từng khát khao được sống trong những điều kiện đó. Tại sao trên thế giới vẫn còn những chế độ từ chối không cho dân được hưởng những quyền tự do căn bản này? Tại sao nhiều dân tộc bị kiềm chế không được hưởng những quyền căn bản này, mà không đứng lên giành lấy?

Bởi vì có những lúc, ở nhiều nơi, người ta đã chịu nhịn nhục, đã chịu thua, đã bỏ cuộc, không dám đòi quyền sống xứng đáng với phẩm giá con người nữa. Như nhạc sĩ Tô Hải viết: Nhiều người đã nuôi Thói Quen nhịn nhục, vui lòng sống trong cảnh bị kìm hãm, nô lệ. Hoặc họ không biết, không hiểu thế nào là phẩm giá của con người tự do. Hoặc họ biết, muốn được sống tự do, nhưng chịu thua, vì cho là mình bất lực, không thể nào thay đổi cuộc sống xã hội chung quanh mình được.

Nhưng thế giới luôn luôn thay đổi, vẫn đang tiếp tục thay đổi. Giới thanh niên càng thay đổi nhanh hơn nữa, vì họ tiếp xúc với thế giới bên ngoài nhiều hơn qua mạng lưới internet. Nhìn ra thế giới, người ta sẽ hỏi: Tại sao ở Hàn Quốc mấy năm người ta lại có thể thay đổi ông tổng thống, thay đổi đảng cầm quyền trong khi ở nước mình thì trước sau vẫn từng ấy bộ mặt trắng tráo thay phiên nhau? Tại sao bên Pháp người dân có quyền công khai chỉ trích ông tổng thống mà nước mình thì không? Tại sao một công chức Nhật Bản phạm lỗi thì phải xin lỗi quốc dân và từ chức, còn nước mình thì không?

Càng biết nhiều, những người trẻ tuổi càng nhiều thắc mắc. Họ sẽ tự hỏi tại sao nước Tunisie thay đổi sau khi một thanh niên như anh Mohammed Bouazizi không chịu được nhục nhã, phải tự thiêu vì bị cảnh sát đánh đập? Tại sao một anh Khaled Said ở Ai Cập bị cảnh sát bắt giam rồi đánh tới chết lại khiến hàng ngàn thanh niên phần nộ kéo nhau đi biểu tình lật đổ chế độ độc tài? Tại sao những lời kêu gọi biểu tình đầu tiên ở Libya chỉ có dăm chục thanh niên hưởng ứng, mà sau có mấy ngày con số đã kéo lên đến nửa triệu người? Rồi sẽ tới lúc các bạn trẻ ở Việt Nam cũng hỏi: Tại sao một thanh niên 21 tuổi như anh Khương ở Bắc Giang, bị bắt vì vi phạm luật giao thông mà lại bị công an đánh chết? Tại sao những Nguyễn Trường Tô, Sầm Đức Xương và bọn quan lại một tỉnh đã cùng nhau lạm dụng quyền hành làm nhục các nữ sinh mà chúng không chịu tội, trong khi các cô gái nạn nhân lại bị đưa ra tòa?

Các thanh niên đã khởi xướng các cuộc nổi dậy ở Tunisie, Ai Cập, Libya cũng chỉ bắt đầu với những câu hỏi tương tự như thế. Và họ làm cho cả thế giới phải thức dậy, chứng kiến, kinh ngạc, và khâm phục. Họ đã đánh thức những dân tộc cùng tình dậy. Tỉnh dậy để ý thức nỗi nhục nhã của mình, bao lâu nay mình vẫn chịu sống không có nhân phẩm. Phải đứng lên đòi lại những quyền tự do căn bản đã bị tước đoạt, để xứng đáng làm người.

Các cuộc cách mạng ở Bắc Phi và Đông Âu mang lại cho chúng ta niềm tin tưởng vào giới trẻ và vào cả loài người. Loài người có quyền sống trong phẩm giá. Thanh niên ở đâu và bao giờ cũng có khả năng sống với lý tưởng.

Lý tưởng sẽ làm đẹp cuộc đời, của mình và của tất cả mọi người. Chúng ta thấy cuộc đời đáng sống và loài người đáng sống.

Các bạn trẻ ở Việt Nam sẽ có ngày chia sẻ những lý tưởng đó, sẽ cùng nhau ca hát: "Hy vọng đã vươn lên dưới mặt trời em phơi phơi! Hy vọng đã vươn lên trong cuộc tình toàn thế giới! Hy vọng đã vươn dậy trong lòng anh, trong lòng tôi, trong lòng ai!"

NGÔ NHÂN DỤNG

Ký Úc

Tình Hương Đạo

L.T.S. Ngày giỗ của Trường Trần Trung Ru là vào tháng Ba hàng năm. Năm nay, LL nhớ lại tình nghĩa của Trường Ru đối với anh chị em HĐ khác nên xin sao chép lại một kỷ niệm của Trường Lê Gia Mô với Trường Ru trong dịp hai trường tham dự trại họp bạn AC-TBD năm 1952 tại Úc. Đoạn văn dưới đây trích trong tập san Bạch Đằng Kỷ Niệm Lễ Đại Tường Trường Hương Nóng Tỉnh Trần Trung Du, 2002, lưu hành nội bộ, tr. 10-11)

....Kỳ trại họp bạn Á Châu Thái Bình Dương năm 1952 tại Sydney (Úc)... phương tiện chuyên chở đi lại bằng máy bay rất khó khăn, cả lục địa Úc Châu chỉ có một hãng máy bay (Quartars Airway.) Mỗi tuần chỉ có hai chuyến, do đó rất hạn chế hành khách, nên phái đoàn nhiều người phải phân đi làm nhiều chuyến, chưa kể đi về phía Nam Úc phải ghé lấy tiếp xăng ở Jakarta và Darwin.

Phái đoàn Việt Nam phải chia đi nhiều đợt, mỗi đợt chỉ một hoặc hai người mà thôi. Tôi là người đi chuyến chót sau khi đã nằm đợi 4 ngày tại Singapore. Cơ quan xã hội sở tại cho phái đoàn ở lại tại trụ sở của họ, cho mỗi người một cái mền và mấy thùng thịt hộp với bánh quy. Mỗi ngày cho xe chở ra phi trường, ai được đi thì lên phi cơ, kẻ ở lại được xe đưa về trụ sở. Cứ thế anh em vui dần. Chờ đợi khổ đã đành mà việc ăn uống lại càng khổ hơn. Mấy ngày đầu còn chịu được

nhưng về sau nuốt không trôi bánh quy đành ra chợ mua ít rau cải về trộn với thịt hộp. Việc ăn tiêu phải hết sức dè sẻn vì mỗi thành viên chỉ được cấp 4 dollars Singapore/ngày, mỗi dollar đổi được 12 seilings. Ngày ngày sau khi hỏi máy bay, kẻ ở lại kéo nhau ra sở thú (zoo) cách thủ đô 5 km để ngắm trời đất thăm thú vật ở đây. Đi về bằng xe bus, 2 seilings. Đến ngày thứ 5, đoàn còn 3 người. Dù đã cố hết sức cũng không tài nào nuốt nổi thịt hộp bánh quy, bèn rủ nhau ra phố tìm cơm. Ba chúng tôi thỏa thuận trước sẽ tìm một tiệm cơm nào bình dân nhất vì sợ không đủ tiền trả. Sau mấy vòng tìm kiếm, lựa chọn ba chúng tôi vào một tiệm cơm của người Hoa.

Kêu mỗi người một đĩa cơm chiên. Bụng đói lại gặp món ăn hợp khẩu vị nên loáng một cái hai chúng tôi ăn sạch phần mình. Bốn mắt chúng tôi nhìn qua trường Ru, thấy ông đang xia răng, nhàn nhã uống nước trà, trước mắt đĩa cơm chỉ vơi đi một nửa. Nhanh như mèo vồ chuột, chúng tôi chia mỗi người hương ¼ đĩa. Cô đầu bếp nãy giờ theo dõi, động lòng trắc ẩn nên xúc cho mỗi người một vá cơm. Ngượng chín người, ê cả mặt hai chúng tôi ăn lấy ăn để xong đứng dậy trả tiền rồi gấp rút ra về quên cả việc cảm ơn cô đầu bếp tốt bụng.

Khi ở đất trại họp bạn, thức ăn dư thừa, thấy Trường Du dùng cơm rất khoẻ. Uống nước mắt, nghĩ ra rằng, hôm nọ thấy hai chúng tôi ngon miệng háu ăn nên anh đã bóp bụng nhin nửa đĩa cơm...

*Xuân Nhâm Ngọ, 2002
LÊ GIA MÔ*

Phục Hồi Đạo Lý

Hồi nhỏ tôi vào học trường Chu Văn An ở Hà Nội, còn nhớ mỗi lần lên cầu thang thấy trên đầu có hàng chữ “Tu, Tề, Trị, Bình.” Thầy giáo sẵn sàng giảng cho nghe, đó là bốn bổn phận của người đi học: tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ. Lớn lên tôi mới biết đó là những châm ngôn viết trong sách Đại Học, một trong 4 cuốn trong bộ Tứ Thư, nền móng giáo dục của nhà Nho ở các nước Á Đông. Vị giáo sư nào đã chủ trương viết những khẩu hiệu đó trên tường cho các học sinh lên 10 được đọc hàng ngày, chắc hẳn muốn gieo vào đầu óc trẻ thơ chúng tôi một lý tưởng phục vụ.

Sói Lịch-thiệp ĐỖ QUÝ TOÀN

Sau khi thầy tôi qua đời, một ông chú tôi tiếp tục dạy dỗ, trong lúc tôi cũng bắt đầu học chữ quốc ngữ ở trường làng. Khi đã vào Sài Gòn và học trường trung học Chu Văn An, tôi có dịp gặp lại một người học trò cũ của thầy tôi hơn tôi ba bốn chục tuổi, ông muốn “trả ơn thầy” cho nên bảo tôi đến nhà, ông dạy tôi học Luận Ngữ. Khi lên đại học, tôi tình cờ chọn ban Việt Hán, cho nên được học những cụ đồ cuối cùng của nước ta, như cụ Nghè Giác, cụ Kép Chiêu, vân vân. Không cố ý, nhưng tự nhiên tôi cứ dần thân mãi vào “Cửa Không, Sân Trình.” Từ lúc ra ngoài tuổi 70, tôi nhớ lại hình ảnh thầy tôi, một nhà Nho hơn một thế kỷ trước, trong lòng càng muốn ngồi học lại về Nho giáo. Một cách đền ơn cha mẹ, chú bác, và các

Những lý tưởng đó đã thấm nhuần trong các dân tộc Trung Hoa, Nhật Bản, Hàn quốc, Việt Nam mấy ngàn năm. Trừ Việt Nam và Trung Hoa lục địa, các nước còn lại cùng với Đài Loan, Hồng Kông, Singapore vẫn đem đạo lý Không Mạnh làm nền tảng giáo dục về đạo đức. Các nước đó đều tiến bộ về kinh tế và Đài Loan, Hàn quốc, Nhật Bản đã tiến mạnh trên đường dân chủ hóa. Hai mươi năm trước, tôi đã viết một bài về Tư bản Không giáo, trên tạp chí *Thế Kỷ 21*, bắt chước Max Weber tìm hiểu trong truyền thống Không giáo có những đức tính nào phù hợp với việc phát triển kinh tế thị trường. Đó cũng là một dịp để học lại những điều mà cha, chú, các thầy giáo đã dạy mình từ thuở nhỏ. Tôi được học chữ Nho từ nhỏ, do thầy tôi, tức là “ông già” tôi dạy. Tôi còn nhớ một buổi sáng thầy tôi đặt bàn thờ trước sân nhà, bảo tôi ra vái lạy Đức Thánh Không, để cụ làm lễ “Khai Tâm,” tiếng Việt gọi là Võ Lòng. Việc đi học ngày xưa được coi như gia nhập một đạo vậy, đạo sống làm người đứng đắn.

thầy, có lẽ là tìm hiểu thêm về truyền thống đó. Gần đây, tôi chú ý đến một khía cạnh là Nho giáo có thích hợp với tinh thần dân chủ hay không. Tìm đọc các tác giả Đài Loan, Hồng Kông cũng như Tây phương, thấy rất nhiều người trả lời là có, có thích hợp.

Trước đây hơn 30 năm nền giáo dục của nước ta vẫn chú trọng tới di sản văn học cổ điển. Nếu đã học qua trường trung học, chúng ta đều nhớ thơ, văn Nguyễn Bình Khiêm, Nguyễn Trãi, Lý Văn Phức, Nguyễn Công Trứ, v.v.. Thơ văn của các tác giả trên gieo những hạt giống tốt lành vào trong lòng chúng ta, với những nhân sinh quan trở thành nền tảng cho một nền đạo lý. Ngay cả những học sinh trung học không biết những ông Không Tử, Mạnh Tử là ai, cũng biết phải học “nhân, nghĩa, lễ, trí, tín,” gọi là “ngũ thường” (năm điều luôn luôn phải theo). Ai cũng nhớ lời răn: “Trai thời trung hiếu làm đầu, Gái thời tiết hạnh làm câu răn mình.” (Nguyễn Đình Chiểu). Ai cũng nhớ “Đạo lập thân phải giữ lấy Cương, Thường” (Nguyễn Công Trứ).

Nói đến chuyện phục hồi lại nền đạo lý cổ truyền bây giờ, ở hải ngoại cũng như ở trong nước, chắc hẳn có nhiều người nghĩ là không thực tế. Người ta sẽ lo rằng liệu nền đạo lý cổ truyền có thích hợp cho một xã hội tân tiến như nơi chúng ta đang sống hay không. Nếu chúng ta biết rằng ở một nơi khác ở Á châu, người ta đang phục truyền thống cổ của Á châu một cách quyết liệt thì có lẽ chúng ta sẽ được khích lệ hơn.

Từ mười năm trước đây hàng trăm ngàn học sinh ở Đài Loan đang dự các lớp học Tứ Thư và Ngũ Kinh, tại những trường tư thục - ngoài khuôn khổ các giờ luân lý ở trường trung học hay những lớp chuyên khoa ở đại học. Nhiều phụ huynh đã chọn cho con đến học các trường tư thục này vì muốn bảo vệ nền luân lý cổ truyền. Hơn 22 triệu dân trên hòn đảo này đã phát triển kinh tế để đạt tới mức sống vật chất cao bậc nhất nhì ở Á Châu. Ngoài ra, những cuộc bầu cử tổng thống trực tiếp trong mười năm nay chứng tỏ họ cũng đã trưởng thành trong đời sống chính trị dân chủ.

Một nhà doanh nghiệp Đài Loan đã khởi xướng phong trào này từ hàng chục năm trước. Theo tạp chí *AsiaWeek*, ông Lâm Chí Dân là chủ tịch một công ty bán đồ điện tử lớn nhất trong xứ. Ông đóng góp 200 ngàn mỹ kim mỗi năm cho một học viện tư, để dạy văn học cổ điển miễn phí. Thành lập từ năm 1991, học viện này dạy Tứ Thư, Ngũ Kinh.

Các trường tư thục này dạy theo một lối cổ truyền, chú ý vào việc học thuộc lòng như các thầy đồ đời xưa. Vào một lớp học đó, người ta có cảm tưởng như lùi lại hàng thế kỷ. Từ năm 1912 chính phủ Trung Hoa Dân Quốc đã bãi bỏ lối học truyền thống, bỏ cổ văn, bắt các trường dùng văn bạch thoại. Có cả một phong trào chống đối kinh điển và luân lý Khổng Mạnh sau cuộc Ngũ Tứ vận động. Cuộc Cách mạng Văn hóa ở Trung Hoa Lục Địa đã tìm cách tiêu hủy các truyền thống cũ.

Hiện nay bên Trung Quốc đang có một phong trào phục Khổng, để chuộc lại những sai lầm cũ. Họ đã thấy các nước Nhật Bản, Hàn quốc, Đài Loan vẫn bảo vệ nền luân lý Khổng Mạnh và tiến bộ vượt bậc về kinh tế. Một người nổi tiếng trong phong trào này là ông Khang Hiểu Quang, trước là cố vấn của thủ tướng Chu Dong Cơ. Ông đã thuyết phục được chính phủ phục hồi các giá trị đạo lý Khổng Mạnh, coi đó là

một nền tảng để xây dựng lại xã hội. Một khóa trình mới về văn hóa truyền thống đã được ban hành với 30 giờ học, và có tới 5 triệu trẻ em đang đi học ở các trường dùng luân lý Khổng Mạnh làm căn bản. Những đức tính như thành tín, trung nghĩa, lại được đem ra dạy trẻ em ngay từ bé, trong khi nhiều người hô hào dạy môn Công dân Giáo dục trong các trường.

Ở Đài Loan các học sinh có thể đến những lớp học tư một buổi tối mỗi tuần, mỗi lần một giờ rưỡi. Các em cũng cúi đầu chào kính trước bức tượng Khổng Phu Tử trước khi vào lớp. Lớp học cũng trang nghiêm và kỷ luật như xưa, và học sinh phải đọc lớn tiếng và học thuộc lòng các bản văn cổ điển. Theo tờ báo *AsiaWeek*, một phụ huynh tiết lộ rằng sau khi tham dự các lớp học thêm này mấy đứa con của ông đã đạt được điểm cao hơn trong trường, không phải chỉ trong môn Quốc văn mà cả trong các môn khác nữa. Có lẽ nhờ sống có kỷ luật hơn và trí nhớ tốt hơn.

Câu chuyện trên đây là một khích lệ cho những người còn muốn phục hồi nền văn học cổ điển cũng như đạo lý cổ truyền, cho thế hệ người Việt Nam sắp tới.

Ở hải ngoại hiện nay chúng ta có rất nhiều lớp dạy văn và tiếng Việt cho trẻ em. Chúng ta nên dùng di sản văn học cổ điển trong việc giảng dạy luân lý. Nếu trẻ em ở Đài Loan có thể học thuộc lòng các cuốn sách xưa như Luận Ngữ, Kinh Thi, hay Đường Thi Tam Bách Thủ, thì trẻ em Việt ở California hay ở Úc, Canada, Pháp cũng có thể học Lục Súc Tranh Công, Thơ Nguyễn Công Trứ, Lục Vân Tiên, Tục ngữ và Ca dao. Các đoàn Hướng đạo có thể dạy các em những từ ngữ và khái niệm như Nhân, Nghĩa, Lễ, Trí, Tín, tất cả đều đúng với tinh thần Hướng đạo.

Hy vọng rằng các trẻ em nước ta cũng được đào tạo trong một nền đạo lý nhân bản. Một quốc gia mà giới trí thức lãnh đạo không có đạo lý nuôi dưỡng thì sẽ suy vong. Việc phục hồi đạo lý là vì tương lai đất nước. Nếu không, thì như Mạnh Tử nói, “Thượng vô đạo quĩ, hạ vô pháp thủ, quốc chi sở tồn giả, hạnh dã.” (Trên không có đạo lý nào để theo, dưới không có pháp luật để ràng buộc, một nước như vậy mà tồn tại được là chuyện hiếm có.)

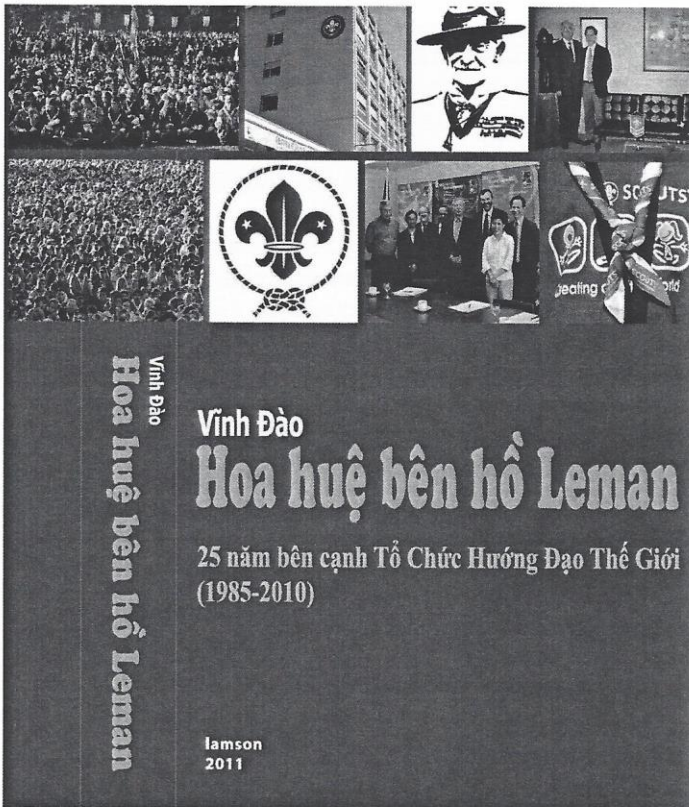
Sói Lịch-thiệp **ĐỖ QUÝ TOÀN**

Anh có thể giàu, nhưng có một điều anh không nên làm, nếu anh là người tốt: anh không nên xài phí vô ích, khi xung quanh anh còn những người thiếu thốn.

(B.P.: Đường Thành Công)

Hoa Huệ Bên Hồ Lemman

TRẦN ANH TUẤN

Hai tháng trước đây, tôi bất ngờ được tác giả Vĩnh Đào từ Pháp gửi điện thư thông báo về một tác phẩm mới của ông sắp ra mắt tại Hoa Kỳ. Từ lâu theo dõi tác giả -đồng thời là một trưởng lãnh đạo của Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam (HĐTU/HĐVN) tại hải ngoại-, tôi vui mừng chờ đợi một món ăn tinh thần mới. Và hôm nay, nhân dịp chào mừng tác giả từ Paris sang California ra mắt đĩa con tinh thần ấy, tôi xin có vài lời về nội dung quyển sách.

Đây chính là một hồi ký ghi lại 25 năm sinh hoạt HĐ của tác giả. Với tựa đề bay bướm *Hoa Huệ Bên Hồ Lemman*, sách ghi lại trước hết những tiếp xúc và làm việc của ông với cơ quan trung ương của tổ chức HĐ thế giới, cụ thể là với Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới thường gọi tắt là Văn Phòng Thế Giới.

Sau khi đã kết thân được với vị Tổng Thư Ký VPTG tên là Moreillon, tác giả đã đáp ứng được nhu cầu cần thiết của vị này là cần những thông tin đầy đủ, khách quan, và chính xác khiến Moreillon càng ngày càng lệ thuộc vào thông tin cũng như những phân tích và nhận định sâu sắc của tác giả về các vấn đề hay tình huống liên quan không chỉ trong phạm vi

HĐVN mà lan sang cả những sinh hoạt HĐ quốc tế nói chung, suốt từ năm 1991 cho đến năm 2004, thời Moreillon làm Tổng Thư Ký VPTG.

Được chia sẻ những thông tin nội bộ của VPTG, tác giả cung hiến cho chúng ta những chi tiết cụ thể về cơ cấu tổ chức Hướng Đạo Thế Giới (HĐTG), tính cách của từng viên chức trong những tổ chức ấy, bao gồm Ủy Ban Thế Giới (UBTG), VPTG và những trưởng lãnh đạo Hướng Đạo Thế Giới khác. Ông cũng kể lại những chi tiết của cuộc khủng hoảng nặng nề trong tổ chức HĐTG khi phong trào hụi mất giải Nobel Hoà Bình năm 2007 nhân dịp kỷ niệm bách niên đưa đến sự bãi nhiệm ông Missoni, người thay thế Moreillon trong chức vụ Tổng Thư Ký VPTG.

Hồi ký cũng cho thấy những thông tin rành rẽ về HĐ các nước, về những cuộc họp bạn thế giới và những hội nghị HĐ quốc tế...

Hồi ký còn giới thiệu một viện bảo tàng kỷ vật HĐ của một tr HĐ người Thụy Sĩ, tr. Claude Marchal với hàng ngàn kỷ vật từ thời B.P. Đặc biệt là sau khi Marchal mất, tất cả tài nguyên của viện bảo tàng này, kể cả những kỷ vật trong hai bộ sưu tập của Tổng Thư Ký VPTG Lasszlo Nagy và Jacques Moreillon được chuyển cho một trưởng HĐ người Mỹ là bác sĩ Robert L. Horne để thành lập viện bảo tàng HĐ ở Las Vegas, mà tác giả giới thiệu cụ thể kể cả địa chỉ nơi trang 131. Đó là VBT *Las Vegas International Scouting Museum*, 2915 W. Charleston Blvd, Suite 4, Las Vegas, NV 89102.

Trong chuyên môn HĐ, sách giải thích những huy hiệu của HĐVN và HĐTG. Thế nào là 5 gỗ, 4 gỗ, 3 gỗ, và 2 gỗ. Vì sao «bằng Rừng» không phải là một cái băng giấy mà chỉ là một huy hiệu. Sách cũng phân tích và giải thích những nguyên lý và phương pháp HĐ trong việc góp phần giáo dục thanh thiếu niên và bằng bạc trong suốt quyển sách qua những hành vi và việc làm của các nhân vật lãnh đạo thuộc tổ chức HĐTG.

Tác giả cũng ghi nhận sự gian dối lợi dụng HĐ để di dân bất hợp pháp của một số hội HĐ ở Phi Châu mà tôi không muốn nêu tên. Những hành vi xấu xa này đã bỏ tước cho bức tranh toàn cảnh về phong trào HĐ thế giới trong hai thập niên 1990-2000 với những tốt và xấu, phức tạp và tế nhị, cũng tức là những niềm vui và nỗi buồn của mỗi chúng ta.

Đặc biệt nhất, tác giả đặt vấn đề chính danh của một tổ chức hiện nay tại hải ngoại mà chúng ta thường nghe đến, tức HĐTU/HĐVN. Thật ra, đây chỉ là danh xưng bằng Việt ngữ

Tr. Trần Anh Tuấn giới thiệu sách *Hoa Huệ Bên Hồ Leman*

của tổ chức *International Central Committee of Vietnamese Scouting* (ICCVS). Khi mới thành lập tổ chức này, các trưởng lão thành hội thập niên 1980 đã dịch sai một cách cố ý sang Việt ngữ là HĐTU chỉ vì quý trưởng ấy từng lãnh đạo Hội ở Sài Gòn nhớ lại quá khứ vàng son của HĐ thời VNCH. Trong sách, tác giả đã trở lại sự chính danh bằng cách gọi *International Central Committee of Vietnamese Scouting* bằng danh xưng Việt ngữ tương đương là Ủy Ban Quốc tế Hướng Đạo Việt Nam (UBQT/HĐVN) thay vì Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam (HĐTU/HĐVN).

Qua những liên lạc chặt chẽ và thường xuyên và qua sự tin cậy tác giả đã khiến Moreillon, TTK VPTG chia sẻ tất cả những văn thư mà VPTG nhận được liên quan đến phong trào HĐ tại VN khiến tác giả biết được tất cả những chuyển động liên hệ. Hồi ký *Hoa Huệ Bên Hồ Leman*, vì thế, phản ánh đầy đủ và từ ngọn nguồn những vận động phục hoạt HĐ trong nước trong thập niên 1990. Những cá nhân tự đứng ra vận động và tiếp xúc với nhà cầm quyền VN. Những nhóm HĐ VN đang hoạt động. Những cố gắng tiếp cận chính quyền...

Hồi ký còn đề cập đến những sinh hoạt HĐ tại hải ngoại, đặc biệt tại Hoa Kỳ và Pháp, nhấn mạnh đến các cuộc họp bạn Thăng Tiến và giới thiệu những khuôn mặt trẻ, tương lai của HĐVN tại hải ngoại ở các tiểu bang Hoa Kỳ và ở Pháp, Đức, Úc, Anh...

Tác giả cũng nhắc những liên lạc và tiếp xúc của ông với tổ chức HĐ quốc tế để vận động cho các đoàn HĐ mọc lên trong các trại tỵ nạn tạm cư vùng Đông Nam Á được các hội HĐ bản địa trợ giúp, cụ thể ở Pulau Bidong (Malaysia), Palawan (Philippines), Thái Lan, Hongkong, Indonesia, Singapore...

Khi ghi lại hồi ký, tác giả không ngần ngại nhận định hay phê bình người này người kia. Vì xung động tình cảm còn quá mới mẻ, tác giả đã không dấu được cảm tình với người này hay ác

cảm với người kia. Như với ông Moreillon, tác giả viết, nguyên văn: "... TTK Moreillon đã đối phó xuất sắc với tình hình số hội viên tăng vọt..." tôi thấy thấp thoáng cảm tình nồng hậu và sự kính trọng của tác giả đối với Moreillon qua chữ "xuất sắc." Như với bà Marie-Louise Correa, Chủ tịch UBQT, tác giả viết "*Lần đầu tiên, Tổ Chức HĐ Thế Giới muốn trao quyền lãnh đạo Tổ Chức Thế Giới cho một phụ nữ, và là một phụ nữ da màu.*" Cụm chữ "*phụ nữ da màu*" hàm ý khinh thường thì phải?!

Cách định danh các "chương" trong hồi ký là điều khác lạ với sách của các tác giả khác. Hồi ký gồm cả thảy 67 chương. Chương ngắn nhất vốn vẹn có 4 trang (chương 28). Chương dài nhất cũng chỉ 11 trang (chương 39). Hoá ra «Chương» đây chỉ là "Chuyện." Mỗi chương là một chuyện đặc biệt được tác giả kể lại!

Cách diễn tả của tác giả rất văn vẻ, thơ mộng, và trữ tình. Đoạn văn nơi trang 21 là một thí dụ: "*Chúng tôi đến Gilwell Park vào một sáng sớm mùa đông. Cả khu đất trại im lìm, lạnh lẽo chìm trong một làn sương mù. Những ngôi nhà dùng làm nơi hội họp, nguyện đường Phật giáo nhỏ do hướng đạo Thái Lan xây tặng trại trường, bức tượng đồng bán thân của Baden-Powell, tất cả đều ẩn hiện mờ mờ qua làn sương, như còn nặng trĩu vết tích của quá khứ. Không gian vắng lặng đượm vẻ uy nghiêm, như còn phảng phất hình ảnh của vị Sáng lập phong trào cùng với những người trưởng hướng đạo đầu tiên của những năm đầu thế kỷ, mà dấu chân như còn in trên cỏ.*"

Tôi cũng bất ngờ được biết tác giả thông thạo chữ Hán khi ông phê bình sử gia Trần Trọng Kim. Đó là bài thơ *Nam Hành Biệt Đệ* của Vi Thừa Khánh đời Đường, thế kỷ VIII. Ông phê bình bản dịch lục bát của cụ Trần chưa ổn, và ông dịch sang thể ngũ ngôn như trong nguyên tác.

Nhiều lúc, sách là những lời kể chuyện. Hãy nghe một đoạn kể chuyện trưởng Kim Kyu-Young, Giám Đốc VP Á Châu Thái Bình Dương, từ gia phi trường Tân Sơn Nhất ngày 13.3.1994 nơi trang 104: "*Sáng sớm chủ nhật, khoảng 4 giờ rưỡi, Kim đã rời khách sạn ra phi trường Tân Sơn Nhất để đi Phnom Penh. Có mặt tại phi trường lúc 5 giờ, Kim làm thủ tục để xuất cảnh. Nhân viên hải quan cầm thông hành, nhìn kỹ mặt Kim, ra dấu bảo Kim đứng chờ rồi đem theo giấy tờ bỏ đi về phía trong. Trong khi đó, các hành khách khác được tiếp tục đi thông thả. Sau nửa giờ chờ đợi, người nhân viên hải quan trở ra và dẫn Kim lên lầu hai để chờ phi cơ.*" Lời kể chuyện thật tự nhiên và gần gũi làm chúng ta mừng rỡ như sự việc đang xảy ra trước mắt chúng ta. Hay ở một đoạn khác, trang 155: "*Sau món tráng miệng và tách cà phê nóng, Tổng Thư ký Moreillon dùng thẻ tín dụng để thanh toán. Chắc hẳn ông có một ngân khoản của Văn Phòng Thế Giới để đài thọ các chi phí trong khuôn khổ công tác.*" Hay một đoạn nữa, tr 182: "*Như vậy trong hai tháng 5 và 6 (1998), tính ra TTK VP HĐTG chỉ có mặt tại VP Genève có 4 ngày tròn và 2 buổi chiều.*" Thật là chi li. Thật là tỉ mỉ! Và đúng là những ghi nhận sự kiện còn nóng hổi trong nhật ký!

Có thể nói trong suốt thời gian nắm giữ chức vụ Chủ tịch HĐTU/HĐVN đúng ra là UBQT/HĐVN, trưởng Vinh Đào đã theo dõi rất sát tất cả những công việc và sinh hoạt của tổ chức HĐTG. Ở đâu có sinh hoạt HĐ thể giới, ở đó có trưởng Vinh Đào! Rồi với con mắt quan sát sắc sảo, với nhận xét tinh tế, và với ngòi bút chính xác, ông đã ghi lại cho chúng ta biết hết, biết một cách tỉ mỉ, có khi biết đến nhưc đầu vì những con số đoàn sinh của những cuộc họp bạn, hay vì những năm tháng ngày giờ của các buổi họp quốc tế mà ông chia sẻ trong sách!

Hoa Huệ Bên Hồ Leman chính là bản tường trình vừa tổng quát vừa chi tiết về những gì mà tác giả đã đóng góp cho uy tín và sự phát triển của HĐVN tại hải ngoại qua những nhiệm kỳ Chủ tịch UBQT/HĐVN của ông.

Hoa Huệ Bên Hồ Leman là tác phẩm mới nhất trong năm 2011, nhưng không phải là tác phẩm duy nhất của tác giả Vinh Đào. Sau khi phát hành bản in luận án tiến sĩ văn chương về nhà văn Pháp André Malraux năm 1991, ông cho xuất bản *Nguyên Lý Hướng Đạo* năm 1993, *Thư Ngỏ Gửi Bạn Trẻ* năm 1999, chưa kể nhiều bài tham luận góp ý đăng tải trong rừng sách báo Hướng Đạo rải rác khắp năm châu. Đó là những tác phẩm về phong trào HĐ, về nguyên lý HĐ, tác giả như vậy là người có công lớn củng cố lý thuyết và phát triển sinh hoạt cho nhiều thế hệ HDS VN.

Trong quá trình làm việc với Tổng Thư Ký VPTG những năm 1991-2004, tất cả những thông tin và những ý kiến liên hệ đến phong trào HĐVN của trưởng Vinh Đào đều được TTK Moreillon lắng nghe và sử dụng. Đó là danh dự cho cá nhân tác giả đã dành, đó còn là danh dự cho tiếng nói của người Việt trên trường quốc tế nữa.

Kinh nghiệm tạo được uy tín và ảnh hưởng lên vị TTK VPTG trong khoảng thời gian dài 14 năm, từ 1991 đến 2004, của một người Việt tôi dám nói chỉ có một. Trước trưởng Vinh Đào đã không có ai, và sau trưởng Vinh Đào cũng không thể có ai có được tầm ảnh hưởng như thế.

Hoa Huệ Bên Hồ Leman đã ghi lại rất chi tiết kinh nghiệm này, phải chăng là một tác phẩm đáng cho độc giả, nhất là những người Việt có gốc HĐ, tìm đọc?

Hoa Huệ Bên Hồ Leman cũng là một tập hồi ký, không phải là một tập lịch sử HĐ. Nói cách khác, giá trị của hồi ký này là giá trị của một tài liệu mà ai muốn viết về lịch sử HĐ cần có để tham khảo.

Xin quý vị một tràng pháo tay cho tác giả Vinh Đào từ Pháp đến Thung Lũng Hoa Vàng.

TRẦN ANH TUẤN

(Bài giới thiệu sách HHHBL trong ngày ra mắt, Thứ Bảy, 2.4.2011, tại Alum Rock Youth Center, San José, California do VP HĐTrN phối hợp cùng Liên Đoàn Việt Nữ San José tổ chức.)

LIÊN LẠC 2

Vài hình ảnh buổi họp mặt ra mắt sách

Lễ chào cờ và mặc niệm.

Cử tọa đông đảo gồm quý trưởng niên, HDS, và thân hữu.

Từ trái, quý trưởng Lê Xuân Đăng, Vũ Văn Phần, Mai Liệu, đều trên cử tọa và Tr. Trần Anh Tuấn ở tiền cảnh.

Tác giả Vinh Đào tâm tình và cảm ơn cử tọa.

VỀ BIÊN GIỚI NƯỚC TA

Trần Anh Tuấn

Vấn đề biên cương nước ta và thái độ chúng ta như thế nào để một mặt, vẫn giữ được niềm hòa khí với các dân tộc khác và một mặt, bảo vệ hữu hiệu đất nước Việt Nam mà tổ tiên chúng ta đã dày công gây dựng và phát triển, là một vấn đề ai cũng nên suy nghĩ và có hành động thích hợp.

Nước Văn Lang thời Hùng Vương bao gồm các đất phía Nam Trung Hoa cho đến Hoành Sơn (sông Gianh), trung tâm là vùng Phú Thọ, Vĩnh Phúc, và Sơn Tây bây giờ. Căn cứ vào khảo cổ học qua những cổ vật bằng đồng -nên gọi là nền văn hóa đồ đồng- thì địa bàn sinh hoạt của người cổ -bây giờ gọi là Lạc Việt- điểm cực bắc là Yên Bái, và điểm cực nam là Quảng Bình. Tức là, nước Việt thừa ấy chỉ bao gồm miền bắc và miền bắc Trung Phần ngày nay mà thôi.

Cuộc Nam Tiến nhằm bành trướng đất sống của dân tộc Việt Nam khởi đầu từ thế kỷ XI, khi nhà Lý lấy đất Bồ Chính, Địa Lý, và Ma Linh của Chiêm Thành vào năm 1069. Đến năm 1309, vua Trần Anh Tông gả em gái là công chúa Huyền Trân cho vua Chiêm Chế Mân, đổi lấy hai châu Ô và Lý. Năm 1620, chúa Nguyễn Phúc Nguyên (Chúa Sãi) gả con gái thứ hai là công chúa Ngọc Vạn cho vua Cao Mên Chei Chetta II (1618-28). Nhân dịp này, suốt trong gần nửa thế kỷ sau đó, người Việt được phép vào khai thác đất đai ở vùng Sài Gòn và Biên Hòa. Sau đó, năm 1698, chúa Nguyễn lấy luôn đất Đồng Nai và Sài Gòn của Chân Lạp. Đó là vùng Biên Hòa và Gia Định ngày nay. Năm 1679, chúa Nguyễn cho bọn vong thân nhà Minh là Dương Ngạn Địch khai khẩn đất hoang ở vùng Định Tường, rồi sau lập thành tỉnh Định Tường. Năm 1757, vua Cao Mên dâng đất Tầm Phong Long, tức Vĩnh Long. Còn đất Hà Tiên của Chân Lạp do Mạc Cửu khai thác, Mạc Cửu lại thần phục chúa Nguyễn. Năm 1787, Nguyễn Ánh tháp nhập đất ấy vào Việt Nam. Bản đồ nước Việt hình cong như chữ S bắt đầu từ đây.

Xét qua việc hình thành lãnh thổ quốc gia trong tám thế kỷ, từ năm 1069 đến năm 1787, đất nước Việt Nam từ Quảng Bình đã nam tiến đến tận Cà Mau ngày nay, chúng ta thấy tổ tiên đã uyển chuyển áp dụng nhiều phương cách để bành trướng lãnh thổ:

1. Thứ nhất là dùng sức mạnh quân sự để chiếm đất của các lân bang phía Nam và phía Tây.
2. Thứ hai là dùng hôn lễ để thu đất. Như hôn lễ của công chúa Huyền Trân thời vua Trần và công chúa Ngọc Vạn thời

chúa Nguyễn.

3. Thứ ba là nhờ uy thế của quốc gia và uy tín của chính quyền khiến tự nhiên (bắt chiến tự nhiên thành!) lãnh thổ được mở rộng như khi Mạc Cửu khai khẩn vùng đất Hà Tiên của Cao Mên rồi thần phục chúa Nguyễn.
4. Và thứ tư là sử dụng người nước khác lưu lạc khai thác đất hoang rồi sau mới nhập vùng đất ấy vào lãnh thổ quốc gia, như khi đưa nhóm Dương Ngạn Địch khai thác vùng Mỹ Tho sau lập thành tỉnh Định Tường.

So sánh việc bành trướng lãnh thổ của người Việt và người Hoa Kỳ, chúng ta thấy có một sự khác biệt lớn. Một đảng, người Hoa Kỳ bành trướng lãnh thổ bằng cách “đi trước văn minh và lại lên đường khi văn minh bắt kịp.” Tôi xin giải thích nhận định này của một sử gia Pháp. Người Hoa Kỳ -tức người Âu Châu sang Mỹ Châu lập nghiệp- bắt đầu lập cư ở vùng Đông Bắc Mỹ Châu. Đám người này dần dần tiến về miền Tây, vốn là những vùng hoang dã. Họ đi đến đâu thì khai thác đất đai đến đó, trồng trọt, chăn nuôi, thành lập đô thị thị trấn, biến vùng hoang dã thành vùng có nếp sống văn minh hiện đại. Rồi sau đó một số trong đám lưu dân ấy lại tiếp tục tiến về vùng hoang dã phía Tây để khai thác thêm đất đai, cho đến tận bờ biển Thái Bình Dương ở California mới dừng lại, hình thành lãnh thổ Hoa Kỳ Lục Địa ngày nay. Còn Việt Nam, tổ tiên chúng ta phải tiến chiếm những vùng đất của các sắc dân với những nền văn minh sáng lạn rồi, như người Chăm với tháp cổ dọc miền Trung, hay người Cao Mên với Đế Thiên Đế Thích, nên tổ tiên chúng ta đã phải dụng tâm tùy hoàn cảnh mà có những biện pháp hữu hiệu để bành trướng đất đai. Công cuộc bành trướng lãnh thổ của người Việt, xét ra khó khăn hơn cuộc bành trướng lãnh thổ của người Hoa Kỳ rất nhiều!

Ngày nay, người Việt chúng ta đang gặp phải nhiều vấn đề về lãnh thổ quốc gia.

Vấn đề thứ nhất và trầm trọng nhất hiện nay là vấn đề chính quyền Việt Nam đã ký với Trung Quốc nhiều công ước và hiệp định bất bình đẳng từ năm 1958 đến nay.

Vấn đề thứ hai là Phong Trào Degar. Đây là phong trào của các sắc tộc tại cao nguyên Trung Phần do một số dân Rhadé, Chru, Roglai... có học lãnh đạo. Mục tiêu tranh đấu của họ là đòi lại đất cũ và được tự trị. Sự tranh đấu của họ hiện nay có

(coi tiếp trang 28)

Tôi gia nhập Hội Nữ Hướng Đạo Hoa Kỳ

Là con trai út trong một gia đình đông anh chị em nên tôi được nuông chiều. Anh lớn của tôi hơn tôi một giáp, là một trường HĐ, nghĩ rằng nếu tiếp tục được nuông chiều bằng em sẽ bị “hư hỏng,” nên anh tôi mới “đày” tôi vào sói con. Đúng là bị đi đày! Mùa đông ngoài Bắc lạnh cóng mà phải mặc quần “xoọc,” đi cắm trại xa 6, 7 cây số mà phải đi bộ, ăn thì thường là “muối vùng rang cùng cơm nắm.” Lúc lên thiếu sinh còn khổ hơn, ngủ bờ ngủ bụi, trèo đèo lặn suối, tìm củi nước để nấu ăn tự túc. Món ăn quanh đi quẩn lại là rau muống, đậu, sang hơn thì có chút ít thịt rang mặn, vừa ăn vừa ca bài “thịt bò hầm thật nhừ thơm nức, có xúc xích, chim quay, tôm hùm...” Còn nhiều điều khổ hơn thế nữa. Với cuộc đời bị “đày ải” như thế tại sao chúng ta vẫn cứ “mê” HĐ, nhất là HĐVN?

Kể lẻ dài dòng như trên để thanh minh tôi là nam HĐS Việt Nam, có thành kiến là đời sống HĐ là phải sống nghèo, phải chịu đựng gian khổ, thiếu thốn, phải tháo vát để sinh tồn. Tuyệt đối nghe lời các trưởng, đôi khi hơi quá đáng, nên dễ bị mặc cảm tự ti, khi ra đời thành nhút nhát, dễ bị bắt nạt.

Thành kiến đó đã ăn sâu trong đầu óc tôi khi sinh hoạt HĐ bên Hoa Kỳ. Chắc các trưởng đều có nhận xét như tôi về sự khác biệt giữa sinh hoạt HĐVN thời trước 1975 và sinh hoạt HĐ Hoa Kỳ.

Tại Việt Nam, phụ huynh gởi các em vào các đơn vị HĐ, và trao phó trách nhiệm cho các trưởng, rất lo là trong việc tham dự vào các sinh hoạt HĐ, như đi trại, đi họp với các em và ít khi yểm trợ về tiền bạc, công sức cho đơn vị hoặc phong trào HĐ.

Khi qua Mỹ, định cư tại San Jose, không biết ai đã đẩy tôi vào một chức vụ mà tôi không hề có kinh nghiệm, hiểu biết về công việc này. Hội Nữ HĐ Hoa Kỳ Châu Santa Clara mời tôi làm một Director trong Board of Directors của Hội trong nhiệm kỳ 1981-1984. Nhìn vào danh sách của 14 directors khác, tôi hơi ngán, có luật sư, bác sĩ, CEO của các công ty điện tử, và tôi đoán đa số là phụ huynh của các girl scouts. Vì muốn học hỏi thêm, tôi nhận lời, và được tham dự một seminar về nhiệm vụ của một director và sau đó được cấp một thẻ hội viên của Nữ HĐ Hoa Kỳ.

Thế là tôi trở thành thành viên Hội Nữ HĐ Hoa Kỳ!

Trong nhiệm kỳ này, tôi đã tham dự nhiều buổi họp board để thảo luận và biểu quyết nhiều quyết định khá quan trọng. Ví dụ

một dự án về gây quỹ cho công tác tu bổ trại Skylark của Nữ HĐ, với kinh phí 1 triệu US\$, trong đó có thiết lập một hệ thống máy lạnh, cung cấp nệm giường, thay thảm v.v. Tôi đã phát biểu ý kiến về số tiền một triệu, đối với tôi thật là quá lớn để tu bổ cho một trại HĐ. Dĩ nhiên ý kiến của tôi đã gây một ngạc nhiên cho các directors khác khi tôi đem so sánh tình trạng HĐVN với HĐ Mỹ, và sau đó dự án đó cũng đã được biểu quyết chấp thuận. Để gây quỹ, công việc kiếm tiền được giao phó cho nhà thầu chuyên môn thực hiện. Sau khi cứu xét hồ sơ dự thầu của 3 nhà thầu, người trúng thầu là nhà thầu đã gây quỹ cho thành phố San Francisco sửa chữa hệ thống Cable Car, và cho Địa Phận San Francisco sửa chữa nhà thờ Công Giáo trên đường Geary. Nhà thầu này đề nghị 10% tiền thù lao, kết quả đã mang lại \$900,000 cho dự án tu bổ trại Skylark cho Hội Nữ HĐ Châu Santa Clara. Một đề nghị khác là Hội Đồng xin chấp thuận một ngân khoản \$50,000 để trả chi phí cho một phái đoàn đi tìm một người thay thế bà Brown sắp về hưu trong chức vụ giám đốc điều hành. Lại một lần nữa, theo suy nghĩ của một HĐVN, tôi tự hỏi tại sao phải tìm người ở đâu xa cho phí tiền, thiếu gì người tại địa phương có bằng cấp và kinh nghiệm để có thể được tuyển vào chức vụ giám đốc, lương một năm trên \$60,000, khá cao vào thời đó. Ngân khoản sau đó được chấp thuận, và phái đoàn đã tìm được một bà từ tiểu bang Texas xa xôi, mà tôi không nhớ tên, để thay thế bà Brown.

30 năm sau, nói lại chuyện cũ để ghi nhớ công ơn của các trưởng đã gây dựng cho phong trào HĐVN, Nam HĐ cũng như Nữ HĐ, trong suốt 80 năm qua, đã bỏ tiền bạc, thời giờ và công sức để tình nguyện phục vụ cho lý tưởng HĐ mà không bao giờ nhận được một chút lợi lộc gì. Đó cũng là lý do mà các trưởng phải tự hào nhận mình là HĐ Trưởng Niên Việt Nam.

Trên thực tế, với xã hội Hoa Kỳ, ngay cả trong các tổ chức HĐ, muốn phát triển phải có các chuyên gia làm việc toàn thời gian được hưởng lương xứng đáng. Nhưng đối với các đơn vị HĐ, bất cứ từ nguồn gốc nào, hiện nay đều phải nhờ cậy vào tình thân hy sinh, tình nguyện, bất vụ lợi của các trưởng và phụ huynh của các em.

**Ngựa Siêng-năng
NGUYỄN ĐÌNH TUẤN**

Tôi rất trọng ý kiến của những người chỉ trích một cách ngay thẳng, giản dị, và vô tư.

(B.P.: Đường Thành Công)

A-kê-la của tôi

Quý độc giả Liên Lạc thân mến,

Trước hết xin cho tôi được kể lể công cán chút xíu, dạo này Ban Biên Tập LL bắt đầu “ân cần” nhắc nhở tôi làm việc nhiều hơn trước, nào là họp hành, khi thì gặp mặt ăn uống cho những dịp cuối năm, đầu năm, giữa năm, trong năm và... ngoài năm nữa, lại vừa nhắc nộp bài vở cho LL đúng kỳ hạn cuối tháng. Ngẫm nghĩ lại hai mươi năm nay, tôi làm việc trong hãng hơi hơi giỏi, sửa chữa nhà cửa cũng khá, đi chợ mua đồ ăn và tã sữa cho con thì số zách, nhưng thật sự đã bỏ công làm việc vác ngà voi cho HĐTN từ lúc trưởng NCK còn sinh thời cho tới nay thì chắc đếm được vón vụn không quá 20 tiếng đồng hồ, bây giờ ngẫm nghĩ mới thấy câu nói này thật hiệu nghiệm: “Bụt chùa nhà không thiêng!”

Nhớ xưa kia, Ba tôi thường hay nói rằng “thời thế tạo anh hùng, sợ chi ai!” cho nên ngày nay tôi cũng đành tin tưởng nhắm mắt mũi nghe theo, bắt đầu tập tành đọc thơ văn hướng đạo, cầm bút viết đi viết lại vài giởng cho báo LL, đêm nằm ngủ cứ mơ màng rằng: “tuy là Ba mình viết hay nhưng có thể biết đâu sẽ không bằng mình... hay viết,” vì vậy tôi xin quý độc giả của LL chút xíu kiên nhẫn, chờ đợi tôi thêm vài ba năm nữa để trau dồi tự điển tiếng Việt, nhờ sự trợ giúp của thi sĩ Tuấn Việt và học cách viết chài chuốt cho lời văn được dí dỏm đôi chút.

Xin vào đề, trước đây LL đã bao lần đề cao thành tích của nhiều trưởng (nữ) kỳ cựu của phong trào HĐVN như những trưởng Lê Thị Lựu (nữ bầy tr. đầu tiên của HĐVN), tr. Trần Bạch Bích (SJ), tr. Nguyệt Minh (Texas), tr. Hồ Thị Tiểu Sinh (Việt nước Vui-vẻ, Montreal), tr. Xuân Lan (Philadelphia), tr. Lê Thị Trúc (Úc châu), tr. Kim Sơn (Toronto)... (xin lỗi vì đã không liệt kê được hết tên các trưởng nữ khác vì nhiều quá); nghĩ lại quả là đáng phục thật vì ở VN thời 1950-60 đàn bà con gái dám liều lĩnh gia nhập phong trào HĐ để đi dấn thân hệ đàn em, dám đi cắm trại ngủ lại đêm, coi nhẹ chuyện lập tổ ấm uyên ương riêng cho mình hay dám thẳng thắn đứng ra chia sẻ việc nhà với chồng - con, v... v... Tháng rồi tôi có cơ hội xem DVD, thấy phong trào HĐVN đã đề cao trưởng Nguyễn Thúc Tuấn (Akela đầu tiên của HĐVN) tại trại Kỷ Niệm 80 năm HĐVN ở VN, dù tuổi hạc đã hơn 9 bó rưỡi nhưng dung mạo trưởng Tuấn vẫn còn nét oai phong lẫm liệt, lời nói sắc sảo, đi đứng vững vàng, ai ai cũng phục sát đất, nhất là tôi đây!

Thăng Sói NGUYỄN TRUNG TƯỜNG

Vỡ trán nghĩ lại, giật mình quên mất mình cũng có một Akela (nữ) đáng phục lắm chứ, đó là Akela đầu tiên của tôi tại tỉnh Phan Rang lúc tôi vừa được 5-6 tuổi trong sói con, đó là tr. Tăng Thị Linh. Tuy tr. Linh không tài giỏi nhất, thời gian hoạt động trong phong trào HĐVN không lâu như những trưởng nữ khác, nhưng ngày hôm nay ở Bắc Cali này ai ai cũng mến phục tánh tình hiền hòa và thành thật của trưởng, lúc nào cũng nở nụ cười tươi tắn cho tất cả mọi người, nhất là tấm lòng nhiệt huyết HĐ của trưởng, còn nóng bỏng và sôi sục hơn nồi Bò Kho Gân Dòn độc đáo mà tr. đã không quản ngại thức khuya, dậy thật sớm để nấu cho các anh chị em HĐ cùng thưởng thức vào mỗi dịp họp mặt, bất cứ ở nơi nào gần hay xa mà tr. đi đến được! Thú thật, tôi không thể nào nhận biết ra được tr. Linh khi tôi gặp lại tr. ở SJ năm 1999 nếu Ba tôi không giới thiệu tr. Linh “lại” với tôi. Mãi sau này, mới biết rằng hồi đó tr. phải đi lấy chồng, đi dạy học và rời bầy sói vì lo việc gia đình. Về sau tr. đã trở lại hoạt động với HĐ ở Phan Rang, sau năm 1975 tr. và gia đình tỵ nạn qua Mỹ và cư ngụ lại SJ, rảnh rảnh đôi chút tr. đã trở lại giúp đỡ tr. Bạch-Bích chăm sóc bầy sói con ở San Jose rông rã mấy năm trời. Vào tuổi hưu non, tr. Linh hãnh diện gia nhập HĐ Trưởng Niên rong chơi và góp sức tại nhiều trại Thăng Tiến và cho đến hôm nay tr. Linh là một trong những cộng sự viên rất đặc lực của xóm San Jose. Đúng là số tôi hên, đếm được bao nhiêu tr. HĐVN tỵ nạn ở hải ngoại mà tái ngộ được Akela đầu tiên của mình và còn được ở gần thành phố, sinh hoạt trở lại với nhau nữa chứ? Viết tới đây bao từ tôi đã thấy còn cào rôi vì mấy chữ bò bở gâng gâng... đang nhảy múa trước mắt tôi. Akela Linh ơi, kỳ họp tới trưởng nhớ mức đặc biệt cho em một tô bò kho bự hơn và nhiều gân bò hơn nữa nghe trưởng?

Sau đó, trưởng Cảnh (Akela nữ) thay thế tr. Linh và tôi đã được tr. Cảnh diu dắt hơn một năm trời, bây giờ tôi vẫn còn nhớ mang máng khuôn mặt trái xoan hiền hòa, tướng người

nhỏ nhắn của tr. Cảnh. Ngày xưa chắc là các Akela đã dạy tôi rất nhiều điều hay lẽ phải nhưng lại xin thú thật rằng tôi chẳng nhớ được nhiều những điều khuyên dạy của các trưởng. Điều đặc biệt mà tôi nhớ nhiều về tr. Cảnh là khoảng 5-6 năm sau đó, tr. cùng LD ở Phan Rang dẫn dắt nhiều HDS vào Sài Gòn tham dự trại Suối Tiên, lúc đó tr. đã có tìm gặp lại Ba tôi để hỏi thăm xem thằng Sói có đi dự trại hay không? rồi trưởng lặn lội đến trại tôi và xin phép được dẫn tôi về chơi chung với bầy của tr. trong vài giờ. Trời mùa hè nắng oi bức, chơi chạy mệt nghỉ, thế mà tôi cảm thấy thoải mái, cười toe toét vì đã gặp lại được Akela thân quen xa xưa, trước khi dẫn tôi trả về trại cũ. Tr. Cảnh đã không quên dắt tôi vào chỗ bóng mát nghỉ mệt, lau chùi mồ hôi trên trán và mua đãi tôi một chai xá xị con cop lạnh ngắt, uống vào một ngụm xá xị lúc trời đang nóng hừng hực thiệt là phê hết chỗ nói. Đó là một trong những kỷ niệm đẹp mà tôi lúc nào cũng nhớ về Akela Cảnh.

Vào Sài Gòn, tôi gia nhập bầy sói con của đạo Tây Hồ, địa điểm sinh hoạt tại sân sau nhà thờ Đồng Tiến gần chợ cá Trần Quốc Toàn, trưởng hướng dẫn bầy của tôi là Akela Hằng (đời sói con của tôi đã được có tới 3 Akela nữ, ôi hỏi xem có trưởng nào tốt số bằng được tôi không chứ!) Tôi còn nhớ Trưởng Hằng người Bắc, nước da ngăm ngăm, khá xinh đẹp và ăn nói rất duyên dáng, đặc biệt là tr. hát rất hay, lúc chơi trò chơi nào tr. cũng xen vào bắt nhịp hát ca. Tôi tuy hơi lười tập hát nhưng bù lại cũng đoạt được nhiều thành tích giỏi trong đoàn, khỏe mạnh và chơi thể thao khá, tôi được tr. Hằng khen ngợi phong cho làm đội trưởng đội cờ Trắng khá lâu cho đến ngày qua cầu lên Thiểu. Chuyện lạ nữa là tôi thấy có một trưởng (nam) xa lạ nào đó, thỉnh thoảng hay ghé thăm viếng đoàn của tôi, hay lăng xăng phụ giúp Akela Hằng coi bầy rất tích cực. Một hôm tôi về nhà và đã hết hồn khi thấy tr. xa lạ đó đang có mặt tại nhà mình, ô kìa lại đang ngồi nói chuyện với Ba tôi, te tua rồi chắc tr. đó đang kể lể tội lỗi mình đây chăng (?), hú hồn hú vía! Hóa ra đó là tr. Nguyễn Trung Du sinh viên trường Luật năm thứ tư cùng lớp với chị lớn của tôi, vai vế là “em” họ tôi (theo giấy tờ Gia Phả), đúng là trái đất tròn phải không quý trưởng, dần dần tôi đoán rằng tr. Du đã mon men theo đuôi Akela Hằng của tôi (hiện nay tr. Du đang cư ngụ tại Orlando). Kể từ ngày nhận mặt bà con với tr. Du, có thêm thằng em họ trong đội cờ Trắng của mình (Lê Minh Thành, hiện cư ngụ tại Nam Cali) và người bạn thân cùng lớp là đội trưởng đội cờ Đen, tên Cường (tôi đã quên họ của anh bạn tốt này nhưng nhớ rõ khuôn mặt bánh trai của anh ta); thế là như điều lộng gió, tôi tha hồ thoải mái, quậy phá trong những lần đi cắm trại xa nhà, nghỉ lại quả là những ngày thần tiên, sáng khoái của đời HDS của tôi. Than ôi, tr. NCK lúc sinh thời đã đọc được biết bao nhiêu tâm sự đời HĐ đây sôi nổi, hấp dẫn của các trưởng khắp nơi gửi về LL, thế mà tôi đã u mê không biết dành thì giờ viết ra câu chuyện này sớm hơn để Ba tôi có dịp đọc tâm sự đời HĐ của thằng con trai duy nhất của mình.

Hiện nay tôi đang để tâm tìm kiếm tin tức và địa chỉ của tr. Cảnh và tr. Hằng, xin quý trưởng giúp giùm.

Tôi đoán có lẽ nhiều tr. cũng có thắc mắc, thằng Sói này mười mấy năm nay không đăng báo hỏi tin tức mấy Akela của nó

trên LL mà sao lại đợi tới bây chừ mới đăng hỏi, làm cảm hén? Tôi lại xin thưa thật lần nữa (vì tôi có nhiều điều ấp ủ trong thâm tâm lắm), trước giờ tôi đọc báo LL, cười bàn thoai mái lung tung, nhưng khá vô tư khi nghĩ đến sự tồn tại của báo LL trong tương lai; trước khi lâm bệnh tr. NCK đã cố gắng xông xáo tìm kiếm trưởng mới để bàn giao mái chèo của con thuyền LL nhưng... tr. đã thất bại nặng nề, nhiều trưởng vì muốn tr. NCK bớt phần lo lắng nên đã khuyên Ba tôi cứ “đem con bỏ giữa chợ...” thì thế nào cũng có trưởng nào đó nhặt về mà nuôi tiếp tục thôi! May thay, sau 5 năm lặn lội báo LL nay tạm bắt đầu yên ổn; còn tôi trong thời gian gần đây đã dám gồng mình nói chuyện chia sẻ việc nhà, việc trông coi các con với bề trên của tôi nên có chút ít thì giờ rảnh rỗi hoạt động với HĐ Tr.Niên. Tôi cảm nhận rằng mấy tr. kỳ cựu đã hơi lớn tuổi rồi, năm mươi năm nữa chắc chẳng còn sức ngồi gõ keyboard; phần mình là thế hệ sau, hiện đang còn sức sinh hoạt trong đoàn BSA, nếu không xung phong nhảy vào học việc, giúp cho phong trào cả hai tay lẫn hai chân ngay bây giờ thì sau này sẽ đắm ngực vào đầu mà than thở “..đã trễ quá rồi, tôi ơi!”

Nhờ gia nhập Ban Biên Tập LL, tâm hồn tôi phát sinh ra được nhiều cảm xúc mới lạ và thanh thản, dành giùm được chút thì giờ ghi lại những kỷ niệm êm đẹp thời thơ ấu, càng viết càng suy nghĩ và cảm thấy quý trọng những vị trưởng HĐ của mình nhiều hơn, cũng như nhắc nhở mình luôn nhớ tới công ơn dạy dỗ sinh thành của cha mẹ. Nhân đây tôi xin cảm ơn và tâm sự đến quý trưởng HĐ “đã, đang hay sẽ” cầm đoàn HĐ là: những công trình khó nhọc gian nan của quý trưởng dành cho các em vô cùng to tát, không tiền bạc hay vật chất nào có thể so sánh bằng, lòng tri ân và tràn đầy thán phục của các em sẽ mãi mãi dành riêng cho quý trưởng trong mai đây.

Thằng Sói
NGUYỄN TRUNG TƯỜNG

Tái bút: Tôi xin dọa rằng (xin không còn thú thật nữa!) là tôi sẽ còn viết thêm vài ba bài nữa, nếu quý trưởng nhận thấy bài tôi viết dở mà vẫn được đăng lên LL kỳ này đó là tại vì quý trưởng đã không dành chút thì giờ viết lách và nộp bài vở cho BBT LL đúng hạn kỳ đó thôi! Cố gắng lên quý trưởng ơi, vừa giúp LL khởi sắc và không phải cấp bằng thợ lặn cho ai đó (!), lại vừa không còn bị nghe tôi kể lể thêm chuyện thằng Sói dài dòng văn tự lắm đó.

Trưởng niên Làng Nam Quan trong ngày khai mạc Ngày Văn Hóa VN tại Chateloup les Vignes.

Hương Đạo Lâm Viên

sau ngày 30.4.1975

LTS. LL bộ mới số 2 phát hành tháng 5 năm 2011 gợi nhớ những kỷ niệm buồn của tháng Tư 1975. Vì thế, LL xin trích đăng một mẫu hồi ký của Trương Tô Văn Phước hiện lập cư tại Đức. Đoạn văn này trích trong Lịch Sử Hương Đạo Việt Nam (Toronto, 1985), hồi ký của Sếu Siêng-năng Trần Văn Khắc, các trang 38-41. Thời thế đổi thay, cũng may chính quyền Việt Nam bây giờ đã có cái nhìn thoáng, và phong trào HĐ trong nước đã phục hoạt tuy chính quyền không hề cho phép mà nhiều người mệnh danh là “Hương Đạo chui!”

... Cũng như các tỉnh khác, trong thời điểm tháng Tư 1975, ngày mùng 3 thành phố Đà Lạt đã bắt đầu sống giai đoạn mới, giai đoạn «sô bô» quần áo ngắn dầy cộm cho bền. Những áo dài, những bộ âu phục đã được, hoặc nằm yên trong tủ, hoặc lũng lẳng đơng đưa ở «chợ trời.» Giai đoạn mở đầu cuộc «giải phóng» (xin chớ đọc ngược, xúc phạm thuần phong mỹ tục!), lúc dân chúng còn nhón nhác, xôn xao nghe ngóng, và cũng là lúc mà rác rưởi ngập đầy cả khu Chợ Mới và khu Hoà Bình của thành phố từng được tặng mỹ danh «thành phố thơ mộng.» Anh chị em HĐ còn lại đã tìm gặp nhau để ... làm sao đây!? Và hẹn đến «đạo quán mới.» Nguyên Lâm Viên có hai đạo quán: một ở cạnh hồ Xuân Hương, gần các khu đồi và Giáo Hoàng Học Viện, do chính quyền VNCH cấp để bù lại việc mượn dài hạn đạo quán ở đường Lý Thái Tổ, nằm xa thành phố trên đường xuống Trại-mát...

... Trở lại buổi họp của anh chị em HĐ Lâm Viên.

Tất cả đến đúng giờ, đồng phục HĐ gọn ghẽ. Nét mặt ai cũng có nếp lo âu, mặc dù chưa rõ, hay rõ mà khó giải bày nỗi lo âu, nhưng thật buồn ngủi, vì bỗng nhiên phải đón nhận «cái mới» và biết rằng phải gĩa từ «cái cũ», từ nay không mong gặp lại. Xem ra cũng có đại diện đầy đủ: ấu, thiếu, kha, với nữ thiếu Trưng Trắc và Châu Phong. Các trưởng có chị Trần Thị Hoá, bầy trưởng Lê Lai, anh Nguyễn Văn Bông, tập sự ở thiếu đoàn Trần Quốc Toàn. Tôi đề nghị vào hẳn trong đạo quán họp, để ít ra cũng được họp mặt một lần trong trụ sở chờ đợi, dù không đủ mặt, không khí thể như hằng mong ước. Bài hội ca trầm âm hơn, không xoá nổi nét đăm chiêu. Sau khi trấn an lẫn nhau, tất cả đồng ý công tác vệ sinh, hốt rác, phòng ngừa bệnh tật. Để chắc ăn hơn, tôi nhận đại diện anh chị em đi gặp «họ» để xin phép, và sẽ thông báo kết quả.

Lần đầu tôi tiếp xúc với «họ» -và chắc chắn là lần chót- với tư cách HĐ. Tòa thị chính Đà Lạt, nơi tôi hằng dự họp với tư cách huynh trưởng của đạo Lâm Viên, nào cứu lụt miền Trung, nào thiên tai đại họa 1968... Giờ đây, cũng ngôi nhà này, tôi ngần ngại bước vào, với bộ y phục thường. Trên tay tôi, một văn thư

-lá đơn- «xin» làm công tác vệ sinh, với một số khẩu hiệu đề nghị đề kêu gọi gìn giữ sạch sẽ.

Tôi được gọi vào phòng trong. Một người đàn ông xấp xỉ 50, có gương mặt khắc khổ, không có bóng dáng nụ cười, và nước da xạm xạm càng làm tăng vẻ lạnh nhạt, dáng ngồi làm việc theo tư thế «nước lứt» -nôm na là ngồi xôm- kiêu ngạo nơi câu tiêu thiên tạo ở xóm rừng triển núi hán quen thuộc.

- Cái gì trên tay? Đưa coi, chờ đó (lời nói gọn và đanh).

- Muốn gì đây, hả? (giọng nói vẫn ngắn, gọn và đanh) trong khi cặp mắt nghi ngờ liếc trên trang giấy.

Tôi trình bày ý nghĩ của anh chị em HĐ chúng tôi.

- Không ai cần bọn các ông lo. Đã có đoàn thanh niên lo chuyện đó. Bọn các ông tàn dư của lũ đế quốc bày đặt ra, hướng đạo hướng điếc gì. Về chấp hành nghiêm chỉnh chỉ thị của anh em thanh niên phường khóm đó.

Bước chân tôi như chậm lại trên đường trở về đạo quán. Dưới dốc nhà thờ đây là nơi đạo quán mới, nơi tất cả mắt công dọn suốt mấy năm trường. Bên kia bờ hồ, tôi còn hình dung ra từng đơn vị đang sinh hoạt, mỗi đơn vị chiếm một góc đồi. Mới ngày nào trại Đạo, tiếng cười, tiếng hát vang động khoảng đồi bao la vào những ngày chủ nhật, dĩ vãng gần mà thật xa xưa. Tôi đến gặp lại anh chị em để cho biết kết quả. Im lặng, và bắt tay trái lẩn chót, tôi có mỉm cười (nụ cười méo mó) và chúc anh chị em «gìn (giữ) HĐ ở trái tim,» đồng phục HĐ nay hãy xếp làm kỷ niệm...

Chùng chùng chưa đầy một tháng sau, tôi lang thang quanh khu Hoà Bình ngắm đồ đạc bày bán ở lề đường. Bất chợt tôi khựng lại: chiếc áo kaki bạc màu, với huy hiệu HĐ và phù hiệu kha đoàn (đoàn tôi) nằm chình ình trên đồng quần áo cũ. Tôi ngẩn ngơ và lúng túng, không biết nên phản ứng cách nào. Tim tôi như se lại; HĐ của tôi đã như chiếc áo kia sao? Tôi lặng lẽ quay mình, làm gì hơn bây giờ?

Sau ba năm sống dưới «cách mạng Mác Lê,» tôi đã sáng mắt sáng lòng để nhận chân thứ «ánh sáng» đó. Dịp may tình cờ đến, gia đình tôi bỗng bé nhau xuống thuyền. Những gương mặt khác nhau, chỉ giống một điểm: bước chân xuống thuyền nước mắt như mưa...

TÔ VĂN PHƯỚC

Văn Phòng Hướng Đạo Trulông Niên

3329 Mt. Rainier Drive, San José, CA 95127

ĐT: (408) 926-1906 nhà (408) 677-8980cell

ĐT: nguyendtuan33@hotmail.com

-----00000-----

THÔNG CÁO SỐ 003/TC

Ngày 10 tháng 6 năm 2011

V/v: Huy Hiệu HĐTrN

Tiếp theo Thông Cáo số 002/TC, VPHĐTrN rất tiếc là huy hiệu không được gửi kèm theo số báo Mùa Hạ này như đã dự định. Huy hiệu đã làm xong, nhưng hãng sản xuất không thực hiện đúng mẫu, nên hãng phải làm lại, và sẽ gửi tặng kèm theo LL Mùa Thu.

Thông cáo trước có yêu cầu quý trưởng gửi mẫu dự thi, nhưng VPHĐTrN đã không nhận được một mẫu nào. Văn Phòng HĐTrN mong mỗi quý trưởng hợp tác sáng tạo các mẫu mới để chúng ta chọn được một huy hiệu toàn hảo hơn, nên VP xin được nhắc lại thông báo trước dưới đây, và gia hạn dự thi tới 30 tháng 7 năm 2011:

“Huy hiệu HĐTrNVN được sử dụng tạm thời trên mấy trang màu Báo Liên Lạc để quý trưởng có một khái niệm về mẫu huy hiệu. Tất cả quý trưởng có thể sáng tạo một mẫu khác để tham dự cuộc Tuyển Chọn Huy Hiệu cho HĐTrNVN. Một ban tuyển lựa sẽ được thành lập và chọn mẫu xuất sắc nhất về ý nghĩa cũng như hình thức đẹp...”

Thể thức dự thi:

1. Không quá 5 màu
2. Phản ảnh tinh thần HĐTrN
3. Gửi qua e-mail hay qua thư bưu điện trước ngày 30 tháng 7 năm 2011
4. Mẫu dự thi sẽ không được trả lại và sẽ là tài sản của VPHĐTrN.

Mong quý trưởng tham gia.

TABTT

Nguyễn Đình Tuấn

VPT

Văn Phòng Hướng Đạo Trưởng Niên

3329 Mt. Rainier Drive, San José, CA 95127

Đt: (408) 926-1906 nhà (408) 677-8980cell

Đt: nguyendtuan33@hotmail.com

-----oo00oo-----

THÔNG BÁO SỐ 003/TB

Ngày 10 tháng 6 năm 2011

V/v: Hợp Bạn «HƯỚNG ĐẠO MỘT NHÀ»

Văn Phòng HĐTrN nhờ có phương tiện phổ biến tin tức rộng rãi là báo *Liên Lạc*, muốn đẩy mạnh Chương Trình HĐ Một Nhà, kêu gọi quý trưởng khắp nơi tham gia góp ý kiến để tổ chức một cuộc họp mặt tại vùng Vịnh San Francisco, được mệnh danh là “Thung Lũng Hoa Vàng” khoảng cuối tháng 8, 2011. Đây là dịp hè, nhưng thời tiết vùng này rất mát mẻ. Sau đây là các câu hỏi và đề nghị đặt ra để quý trưởng góp ý kiến.

1. Thời gian: Thứ sáu 26 tới chủ nhật 28 tháng 8 năm 2011
2. Phương tiện di chuyển tới San Jose tự túc, tới phi trường San Francisco hoặc San Jose sẽ có xe tới đón miễn phí.
3. Cư ngụ: tại các nhà của HĐTrN tình nguyện trong vùng.
4. Sinh hoạt: tại các parks nổi tiếng trong vùng như Oakland Regional Recreation Park, Ed Levin Park, Milpitas, v.v.. Các Trưởng có thể ngủ lều tại trại, nếu muốn. Du lịch những thắng cảnh lộng lẫy trong vùng

Trên đây chỉ là đề nghị sơ khởi để quý trưởng đóng góp ý kiến qua thư, điện thoại hay e-mail về Văn Phòng HĐTrN.

TABTT

Nguyễn Đình Tuấn

VPTb

Văn Phòng Hướng Đạo Trưởng Niên

3329 Mt. Rainier Drive, San José, CA 95127

ĐT: (408) 926-1906 nhà (408) 677-8980 cell

ĐT: nguyendtuan33@hotmail.com

-----oo00oo-----

THÔNG BÁO SỐ 004/TB

Ngày 10 tháng 6 năm 2011

V/v: Hệ Thống Liên Lạc

Văn Phòng HĐTrN hân hoan thông báo tới các đơn vị HĐTrN về sự hợp tác quý báu của các trưởng khắp nơi đã gửi thư hoặc gọi điện thoại cho Văn Phòng biết tin tức sinh hoạt của các đơn vị. Như đã tâm sự với quý trưởng, Văn Phòng HĐTrN mong tạo một mối dây liên lạc để chúng ta được biết tin tức của nhau, phối hợp tổ chức các cuộc họp mặt và giúp đỡ nhau khi cần, và tùy khả năng yểm trợ các đơn vị HĐ đang sinh hoạt, ngõ hầu mang lại niềm vui cho những người đã từng khoác lên người bộ y phục HĐ.

Về phương tiện liên lạc, văn phòng sử dụng báo Liên Lạc để gửi các thông tin chính thức. Ngoài ra xin liên lạc hàng ngày bằng điện thoại, điện thư hoặc gửi thư qua địa chỉ, số điện thoại, và e-mail ghi trên đầu thư.

Để có thể liên lạc trực tiếp tới các Làng, Gia Đình, Xóm HĐTrN, xin quý Trưởng cho Văn Phòng biết e-mail chính thức của đơn vị để lập một group e-mail thống nhất cho toàn thể tổ chức HĐTrN.

Trân trọng cảm ơn quý trưởng.

TABTT

Nguyễn Đình Tuấn

VPT

THÔNG BÁO VPHĐTU'HDVN

Văn Phòng Tổng Thư Ký Hội Đồng Trung Ương HDVN

Thứ Tư ngày 16 tháng 3 năm 2011

Kính gửi: Ban Đại Diện Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam

• Chủ tịch HĐTU'HDVN (CT):	Tr. Võ Thành Nhân
• Kiểm Soát Viên Tài Chánh (KSVTC):	Tr. Phạm Duy Chiêu
• Đại Diện Miền Tây Nam Hoa Kỳ (DDMTN):	Tr. Nguyễn Tư Nhân
• Đại Diện Miền Tây Bắc Hoa Kỳ (DDMTB):	Tr. Lê Quang Tuấn
• Đại Diện Miền Trung Hoa Kỳ (DDMTG):	Tr. Ngô Vinh Khoa
• Đại Diện Miền Đông Hoa Kỳ (DDMDG):	Tr. Nguyễn Diệu Hạnh
• Chi Nhánh Trưởng Chi Nhánh Canada (CNC):	Tr. Trần Quang Thanh Trang
• Chi Nhánh Trưởng Chi Nhánh Pháp (CNP):	Tr. Mai Quốc Tuấn
• Chi Nhánh Trưởng Chi Nhánh Đức (CND):	Tr. Nguyễn Ngọc Anh
• Chi Nhánh Trưởng Chi Nhánh Úc (CNU):	Tr. Nguyễn Từ Hiệp
• Văn Phòng Trưởng Hướng Đạo Trưởng Niên (HDTN):	Tr. Nguyễn Đình Tuấn

THÔNG BÁO VỀ VIỆC QUYÊN GÓP CỨU TRỢ NẠN NHÂN ĐỘNG ĐẤT VÀ TSUNAMI TẠI NHẬT

Thưa quý Trưởng,

Nhằm thể hiện tinh thần tương thân, tương trợ và giúp đỡ phần nào đối với các nạn nhân cũng như các anh chị em Hướng Đạo tại quốc gia Nhật sau cơn động đất và sóng thần vừa qua; Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam tha thiết yêu cầu các Miền và Chi Nhánh cố gắng tạo mọi điều kiện thuận lợi, khuyến khích và tổ chức quyên góp, gây quỹ cứu trợ:

Dưới mọi hình thức như rửa xe, quyên góp, xin bảo trợ, bán lon nhôm, nhựa, v.v.

Dùng các phương tiện truyền thông để quảng bá cho các công tác này.

Hiện nay, vì điều kiện vận chuyển rất hạn chế, Nhật chỉ nhận sự đóng góp tài chính mà thôi để được trang bị một số thiết bị phát hiện rò rỉ bụi phóng xạ.

Trân trọng,

Sao gửi: BTV HĐTU'-HDVN
BCV HĐTU'-HDVN
VP TTK,
Các Liên Đoàn / Đơn vị Hướng Đạo
Lưu

LIÊN LẠC 2

Mọi chi phiếu đóng góp đều được trừ thuế và xin đề trả cho: ICCVS/APACAFTax ID là:0549696-3

Để thuận tiện, xin các Đại diện Miền và Chi Nhánh gửi về cho Hội Đồng Trung Ương ở địa chỉ:

ICCVS: Japan Earthquake/Tsunami Relief Fund
301 Buttry Road,
Gaithersburg, MD 20877, USA

để tổng kết và chuyển giao đến tận tay Hội Hướng Đạo Nhật (qua tòa Đại sứ Nhật tại Washington DC). Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam sẽ cập nhật danh sách quý ân nhân, mạnh thường quân, các Liên Đoàn và Đoàn sinh mỗi tuần.

Thiết nghĩ đây là một công tác mang nhiều ý nghĩa tốt đẹp để giúp các em Đoàn sinh hiểu rõ hơn về Điều Luật số 3 và số 4 của Hướng Đạo, mong rằng tất cả chúng ta hãy cùng nhau thực hiện. Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam vô cùng tri ân công sức đóng góp của tất cả.

Nguyễn Trí Tuệ
Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam
Tổng Thư Ký

THÔNG BÁO VPHĐTUHĐVN

Văn Phòng Tổng Thư Ký Hội Đồng Trung Ương HĐVN

Ngày 15 tháng 4 năm 2011

Từ: Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam / Tổng Thư Ký

Đến: Quý Phụ huynh, quý Trưởng và Anh Chị Em Hướng Đạo Sinh.

THÔNG BÁO VỀ THẺ THỨC ĐẶT MUA SÁCH “HOA HUỆ BÊN HỒ LEMAN”

Kính thưa quý Phụ huynh, quý Trưởng, và Anh Chị Em Hướng Đạo Sinh,

Nhận thấy cuốn sách “Hoa Huệ Bên Hồ Leman” của Trưởng Vĩnh Đào đã ghi lại nhiều dữ kiện lịch sử của Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam và Hội Hướng Đạo Thế Giới khởi đi từ Hội Nghị Costa Mesa năm 1983 đến năm 2010; Ban Thường Vụ Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam giao phó nhiệm vụ Tổng phát hành cuốn sách này cho Trưởng Trần Xuân Đức. Thiết nghĩ mỗi Hướng Đạo Sinh nên có trong tủ sách Hướng Đạo của mình nhằm có thể hiểu thêm về những sự kiện đã xảy ra đối với phong trào Hướng Đạo Việt Nam nói chung và Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam nói riêng.

Giá bán \$ 15.00 USD/cuốn (tính luôn cước phí). Thanh toán bằng tiền mặt, Check hoặc Money Order xin liên lạc trực tiếp với Trưởng đại diện phát hành theo Chi Nhánh/Miền dưới đây để được hướng dẫn cụ thể.

Miền Tây Bắc Hoa Kỳ: Tr. Nguyễn Đình Tuấn
Địa chỉ: 3329 Mt. Rainier Dr.
San Jose, CA 95127
Email : nguyendtuan33@hotmail.com
Điện thoại (408) 677.8980

Miền Tây Nam Hoa Kỳ: Tr. Trần Xuân Đức
Địa chỉ: 13502 Paysen Dr.
Westminster, CA 92683
Email : gauchamchi@yahoo.com
Điện thoại (714) 722.5119

Miền Trung Hoa Kỳ: Tr. Nguyễn Cao Bình
Địa chỉ: 9827 Ciselhurst Dr.
Houston, TX 77065
Điện thoại (832) 868.9515
Email : ngcbinh@hotmail.com

Miền Đông Hoa Kỳ: Tr. Võ Thành Nhân
Địa chỉ: 301 Buttry Rd.
Gaithersburg, MD 28077
Email : vothanhnhan@aol.com
Điện thoại (301) 257.8496

Chi nhánh Canada: Tr. Trần Quan Thanh Trang
Địa chỉ: 8104 Kildare Cote St Luc,
Quebec, H4W1E4
Email : trangtran@videotron.ca

Âu Châu: Tr. Mai Quốc Tuấn
Địa chỉ 12 Allée de L'orge
78180 Montigny Le Bretonneux Email :
tmaiquoc@hotmail.com

Dành cho các Trưởng ở các nơi khác

Online Order : Tr. Nguyễn Trí Tuệ
Xin ghé thăm trang nhà của Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam ở <http://www.iccvs.org>
Nhấn vào trong mục lục phía bên trái: “Hàng Lưu Niệm/Shop Store” - Nhận check, money order hay PayPal.

Trân trọng,

Nguyễn Trí Tuệ

Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam
Tổng Thư Ký

Gặp gỡ đầu năm

Nhận tin buồn từ trường Thọ Hằng-say Nguyễn Khanh báo Trưởng Đoàn Văn Thiệp đã là rừng HĐVN, tôi nhớ lại từng kỉ niệm HĐ với trường Thiệp, và hứa sẽ xuống miền Nam Cali để dự lễ tang của Trường. Trường Nguyễn Hoàng Long và tôi từ Sacramento gặp nhau và hẹn cùng đi vào tối thứ sáu 4-2-2011, ngay sau ca làm buổi chiều vào lúc 12 giờ đêm.

Hôm sau, chúng tôi đến nhà quán Peek Family ở Westminster vào lúc 4.30 chiều thứ bảy 5-2-11. Tại đây tôi đã thấy đông đủ các trường thuộc các liên đoàn tại Orange County, quý trưởng niên thuộc làng Quảng Tế do tr. Tôn Thất Hy hướng dẫn và Gia đình Bách Hợp với tr. Nguyễn Khanh, người phụ trách chương trình thăm viếng chiều nay. Ngoài ra còn có sự hiện diện của Ban Thường Vụ Hội Đồng Trung Ương HĐVN với các trường Võ Thành Nhân đến từ Washington DC, cùng các trường tại địa phương là Trần Xuân Đức, Nguyễn Trí Tuệ và Lê Đức Phẩm. Cũng có mặt là các trường Du Miên, Nguyễn Đức Lập, Nguyễn Thanh Huy, Nguyễn Tiến Minh, Lê Anh Dũng, Đinh Hồng Phong, Đinh Xuân-Bình... tất cả khoảng hơn 80 người.

Ngay cửa phòng viếng có nhiều hình ảnh Tr. Gấu Kiên-nhẫn Đoàn Văn Thiệp và những trang báo phân ưu. Vòng hoa tràn ngập căn phòng lớn, có cả vòng hoa của Văn Phòng HĐTrN. Chương trình phúng viếng của đại gia đình HĐVN bắt đầu lúc 7 giờ tối. Trước hết là phần giới thiệu phu nhân Tr. Đoàn Văn Thiệp cùng tang quyến, trong đó có nhiều con cháu là Trường và đoàn sinh HĐ, kể đến là các thành phần gia đình HĐ hiện diện. Bài ca Nguồn Thạt của Tr. LM Nguyễn Văn Thích mở đầu cho phần nghi thức. Trường Khanh đọc tiểu sử trường Gấu Kiên-nhẫn Đoàn Văn Thiệp rồi giới thiệu các trường nói lời phân ưu, gồm Trường Võ Thành Nhân, Chủ Tịch Hội Đồng Trung Ương và Ban Thường Vụ HĐVN, trưởng Nguyễn Mạnh Kym, đại diện Trường Nguyễn Đình Tuấn Văn Phòng Trưởng Văn Phòng HĐTrN, và Trường Du Miên, đại diện Liên đoàn Bạch Đằng. Sau đó là phần ngâm đọc diếu văn của trường Lê Anh Dũng với sự phụ họa đọc huyền cầm của Trường Lê Đức Phẩm, và lời cảm tạ thân tình và đáng kính của Bê Trên Tr. Đoàn Văn Thiệp.

Kết thúc là phần xếp hàng lần lượt chào từ biệt Trường Thiệp. Đông đủ tang quyến đứng hai bên quan tài bái tạ. Anh chị em HĐ bắt tay nhau ra về và hẹn sáng chúa nhật hôm sau đến dự lễ tiễn biệt sau cùng.

Dời nhà quán, Tr. Long lái xe với 6 người nhét vào chiếc Toyota Corolla nhỏ bé, đưa trường Nhân và các trường thuộc Ban Thường Vụ về lại phòng trực tại lầu HDTU trong khuôn viên Hội Tết. Rồi tất cả theo lời mời của Tr. Phẩm về dự tân niên tại tư gia. Gia đình Tr. Phẩm đông đủ từ song thân tới con cháu đều thành kính cúng gia tiên, rồi mừng tuổi ông bà, cha mẹ trước khi ngồi chung bàn tiệc Tết. Sau cùng là phần hái lộc với những bao tiền lì xì treo trên những cành đào. Cảm ơn trường Phẩm và gia đình đã cho tôi một dịp chứng kiến lại không khí Tết truyền thống thật đậm ấm và cảm động. Tr. Phẩm quả xứng danh là Ủy Viên Truyền Thống Văn Hoá.

Ngày chúa nhật, chúng tôi đi thăm Hội Tết. Bước vào hội chợ đã thấy ngay trên khán đài trung ương phần trình diễn truyền thống văn hoá VN của liên đoàn Văn Lang, rồi phòng triển lãm của HDTU/HĐVN với nhiều hình ảnh, sách báo, tài liệu HĐVN và BSA do Tr. Tuệ quản trực. Chúng tôi cũng đi thăm lầu văn hoá của LĐ Văn Lang, các quán ăn, các gian trò chơi có thưởng của các LĐ HĐ Hùng Vương, Quang Trung Ngọc Hồi, Lam Sơn... Có thể nói toàn khu Hội Tết đều có sự hiện diện của các thành viên HĐVN, từ sói con, chim non tới nam nữ HDS và các trường nam nữ. Tr. Trần Xuân Đức tâm sự với tôi, rằng Hội Tết do sinh viên tổ chức riết rồi cũng nhờ HĐ mình làm.

Về lại Bắc California, chúng tôi xin cảm ơn sự đón tiếp của các Trường miền Nam California. Trong tình thân "HĐ một nhà," tất cả chúng ta không quên nguyện cầu hương linh trường Gấu Kiên-nhẫn Đoàn Văn Thiệp sớm về cõi vĩnh hằng.

Sói Vui-tính NGUYỄN MẠNH KYM

Muốn tư tưởng khoáng đạt, nên thoát ly tập quán hẹp hòi của anh.

Sự nhã nhặn và lễ độ chẳng những làm vui lòng kẻ thụ hưởng, mà làm cho kẻ thực hành cũng được sung sướng.

(B.P.: Đường Thành Công)

Hoa Huệ Bên Hồ Leman

Nhân dịp Trường Vinh Đào từ Pháp đến San José để giới thiệu quyển sách mới về Hưởng Đạo, hồi ký "HOA HUỆ BÊN HỒ LEMAN," Làng Bách Hợp Hưởng Đạo Trường Niên Bắc California, Hội Đồng Hưởng Đạo San Jose và Liên Đoàn Việt Nữ cùng phối hợp tổ chức buổi Ra Mắt Sách đặc biệt này vào lúc 10 giờ sáng ngày Thứ Bảy 2 tháng 4, năm 2011 tại Alum Rock Youth Center (ARYC), địa chỉ số 137 North White Rd, San José, CA 95127.

Trong một ngày nắng đẹp và thời tiết ấm áp, nhiều anh chị em Hưởng Đạo và thân hữu đã đến tham dự buổi Ra Mắt Sách này, trong đó có các Trường HĐVN kỳ cựu như: trường Mai Liệu, trường Lê Xuân Đăng và Phu Nhân, trường Nguyễn Tuyên Thù, trường Nguyễn Đình Tuấn, trường Trần Anh Tuấn, và một số trường hưởng đạo lớn tuổi khác dù sức khỏe suy yếu, nhưng luôn gắn bó với phong trào cũng đã có mặt. Ngoài ra còn có sự hiện diện của Trường Lê Quang Tuấn, Chủ Tịch Hội Đồng Hưởng Đạo Việt Nam Châu Santa Clara, trường Don Phạm, Tổng Thư Ký HĐHĐVN/CSC, và một số trường đang sinh hoạt tại các liên đoàn hưởng đạo ở địa phương.

Bắt đầu chương trình là lễ chào cờ với Quốc Ca Hoa Kỳ, Quốc Ca Việt Nam Cộng Hoà, và Hưởng Đạo Việt Nam Hành Khúc do trường Trịnh Mỹ Phương và các trường cùng các em nữ hưởng đạo Liên Đoàn Việt Nữ phụ trách. Tiếp theo là phút mặc niệm để tưởng nhớ đến công lao của các bậc tiền nhân đã có công dựng nước và giữ nước, các chiến sĩ và đồng bào đã hy sinh vì Tổ Quốc và vì Lý Tưởng Tự Do; và cũng để tưởng nhớ đến các trường hưởng đạo tiền bối đã có công xây dựng và phát triển phong trào Hưởng Đạo Việt Nam.

Sau đó trường Nguyễn Đình Tuấn, Văn Phòng Trường Văn Phòng Hưởng Đạo Trường Niên, là Trưởng Ban Tổ Chức buổi Ra Mắt Sách "HOA HUỆ BÊN HỒ LEMAN," lên giới thiệu trường Trịnh Mỹ Phương, Liên Đoàn Trường Liên Đoàn Việt Nữ, là MC của chương trình; cũng là người đã phối hợp và đóng góp tích cực trong việc tổ chức, từ chọn địa điểm, sắp xếp và trang trí phòng họp, tổ chức nghi thức chào cờ, chuẩn bị phân ăn trưa cho khách tham dự, cho đến việc tài trợ cho chương trình Ra Mắt Sách này.

Tiếp theo, Trường Mai Liệu, năm nay đã 94 tuổi, là người Anh Cả trong đại gia đình Hưởng Đạo Việt Nam ở Bắc California, trao khăn quàng tím của Hưởng Đạo Trường Niên cho trường Vinh Đào để kỷ niệm cho buổi Ra Mắt Sách hôm nay.

Sau khi gửi lời chào đến các trường, các anh chị em hưởng đạo và thân hữu, trường Nguyễn Đình Tuấn giới thiệu về Tiên Sĩ Vinh Đào là tác giả quyển hồi ký "HOA HUỆ BÊN HỒ LEMAN - 25 năm bên cạnh Tổ Chức Hưởng Đạo Thế Giới (1985-2010)". Trường Nguyễn Đình Tuấn đã nêu lên những

thành quả đáng kể và nhân mạnh những đóng góp to lớn của trường Vinh Đào cho phong trào Hưởng Đạo Việt Nam lúc còn ở trong nước và cả khi ra hải ngoại; nhất là trong giai đoạn trường Vinh Đào đảm nhận trách nhiệm Chủ Tịch Hội Đồng Trung Ương Hưởng Đạo Việt Nam từ năm 1993 đến năm 2001, và sau này ở vai trò Cố Vấn cho HĐTU/HĐVN. Với những hoạt động liên tục và những nỗ lực bền bỉ để giữ chặt mối dây liên lạc với Văn Phòng Hưởng Đạo Thế Giới ở Geneva - Thụy Sĩ, Trường Vinh Đào đã có những tác động tích cực để cơ quan này lưu ý đến phong trào và sinh hoạt Hưởng Đạo Việt Nam ở hải ngoại, cũng như tranh đấu và bảo vệ quyền lợi cho các liên đoàn Hưởng Đạo Việt Nam đang sinh hoạt tại các trại tỵ nạn Đông Nam Á lúc bấy giờ như trại Pulau Bidong ở Mã Lai, trại Palawan ở Phi Luật Tân, và các trại ở Indonesia, Hồng Kông, Thái Lan, Singapore v.v...

Tiếp đến Trường Ban Tổ Chức mời trường Trần Anh Tuấn, một nhà nghiên cứu Sử, là tác giả của nhiều tác phẩm nghiên cứu giá trị, và cũng là hưởng đạo trường niên thuộc Làng Bách Hợp Bắc California, lên giới thiệu về quyển hồi ký hai mươi lăm năm bên cạnh Tổ Chức Hưởng Đạo Thế Giới mà trường Vinh Đào là một chứng nhân, để sau đó cho ra đời tác phẩm "HOA HUỆ BÊN HỒ LEMAN".

Bằng giọng nói chậm rãi và rõ ràng, Trường Trần Anh Tuấn đã nhắc lại vài tác phẩm Hưởng Đạo mà Trường Vinh Đào đã đóng góp cho phong trào trước đây như: "Nguyên Lý Hưởng Đạo" (1993), "Lá Cờ, Hồn Dân Tộc" (1995), "Tín Ngưỡng Tâm Linh Trong Phong Trào Hưởng Đạo" (2002), "Thư Ngỏ Gửi Bạn Trẻ Việt Nam".

Trường Trần Anh Tuấn cũng đem đến cho cử tọa nhiều thích thú với những nhận xét tinh tế và những bình luận sâu sắc về tác phẩm. Trường Trần Anh Tuấn cũng nhận xét về lối hành văn trong sáng và dễ hiểu của tác giả, cũng như trích dẫn những đoạn văn thơ mộng và thú vị của tác phẩm, khiến cử tọa đang hăng say ngồi lật sách để theo dõi cũng gật gù tán thưởng.

Sau phần giới thiệu tác phẩm của Trường Trần Anh Tuấn, MC chương trình, trường Trịnh Mỹ Phương, mời Trường Vinh Đào là tác giả quyển hồi ký "HOA HUỆ BÊN HỒ LEMAN - 25 năm bên cạnh Tổ Chức Hưởng Đạo Thế Giới (1985-2010)" lên ra mắt độc giả. Tiên Sĩ Vinh Đào đã có vài lời chia sẻ và tâm tình, cũng như cảm ơn cử tọa, Ban Tổ Chức, các anh chị em Hưởng Đạo Trường Niên Làng Bách Hợp Bắc California, Hội Đồng Hưởng Đạo San Jose, các Phụ Huynh, các Trường và các em Hưởng Đạo Sinh Liên Đoàn Việt Nữ đã đóng góp công sức và thời giờ quý báu để tổ chức thành công buổi Ra Mắt Sách hôm nay.

Xen kẽ trong phần giới thiệu sách là những bài ca hướng đạo, và đặc biệt là ca khúc “Việt Nam Quê Hương Ngạo Nghê” của nhạc sĩ Nguyễn Đức Quang (cũng là một trưởng Hướng Đạo vừa mới lia rùng ngày 27 tháng 03 năm 2011 tại Nam California), đã được toàn thể cử tọa cất cao giọng hát và vỗ tay vang dội để thay lời vĩnh biệt với Trưởng Nguyễn Đức Quang vừa giã từ cuộc chơi.

Chương trình được kết thúc lúc 2 giờ trưa, sau buổi ăn trưa do Liên Đoàn Việt Nữ khoản đãi và phần văn nghệ cây nhà lá

vườn do anh chị em hướng đạo và ban nhạc hướng đạo đóng góp rất hào hứng.

Quý vị cần tìm đọc “HOA HUỆ BÊN HỒ LEMAN” có thể liên lạc với Tr. NGUYỄN ĐÌNH TUẤN, số ĐT (408) 677-8980, địa chỉ email nguyendtuan33@hotmail.com; hay muốn tìm hiểu thêm về “HOA HUỆ BÊN HỒ LEMAN,” có thể liên lạc với tác giả VINH ĐÀO qua địa chỉ email dao.vinh@yahoo.fr

TRẦN ĐÌNH PHƯỚC - TRỊNH MỸ PHƯƠNG

(tiếp theo trang 16)

VỀ BIÊN GIỚI NƯỚC TA

phần nào thuận lợi vì trước hết, một số đã thoát khỏi Việt Nam và sinh sống tại Hoa Kỳ nên có thêm nhiều phương tiện tranh đấu, và nhất là họ được nhiều hỗ trợ của những nhóm “Bảo Vệ Dân Quyền” quốc tế. Trụ sở trung ương của Phong Trào Degar hiện đặt tại tiểu bang South Carolina, Hoa Kỳ.

Vấn đề thứ ba là phong trào tái lập Vương Quốc Chàm. Người đứng đầu Phong Trào này là Po Dharma, một giáo sư đại học gốc Chàm tại Pháp. Điều đáng kể là nhóm này dựa vào thể lực Hội Giáo quốc tế để tranh đấu. Phong Trào này phát hành tạp chí Champaka và Vijaya. Tiếc thay người Việt hải ngoại ở nhiều nơi đã và đang ủng hộ họ một cách ngây thơ và rất hồn nhiên. Hàng năm, họ đều có mặt trong Hội Chợ Fair grounds, San Jose, California dưới danh nghĩa “Hội Bảo Tồn Văn Hóa Chàm.”

Phải nói là có một điều may mắn cho người Việt chúng ta là hai nhóm trên, tức Phong Trào Degar và Vương Quốc Chàm, đang có mâu thuẫn lớn vì nhóm Chàm muốn tất cả các nhóm dân thiểu số khác phải phụ thuộc vào họ. Nghĩa là, một khi Vương quốc Chàm được tái lập thì tất cả các nhóm dân thiểu số ở cao nguyên đều thuộc thành phần của Vương Quốc Chàm.

Vậy người Việt chúng ta phải có thái độ như thế nào để bảo vệ được những phần đất mà tổ tiên chúng ta đã phải đổ máu mới giành chiếm được, và đổ mồ hôi cùng nước mắt từ đời này sang đời khác để biến những mảnh đất hoang vu đầy thú dữ, muỗi mòng, lam sơn chướng khí thành ruộng đồng phì nhiêu nuôi dân Việt bao thế kỷ qua, đồng thời vẫn duy trì được nếp sống hòa bình và thân hữu với các sắc dân trên dải đất chữ S của chúng ta?

Đó là điều đáng cho chúng ta suy nghĩ và hành động trong phạm vi của mỗi cá nhân.

TRẦN ANH TUẤN

Không nên xem luật Hướng Đạo như giáo điều; nên coi nó như những huấn thị để giúp ta nên người.

(B.P.: Đường Thành Công)

Thăng Tiên 3, kỷ niệm 60 năm HDVN các trưởng kỳ cựu còn rất trẻ.

Ảnh chụp trên 20 năm trước, HĐTrN Nam và Bắc California đón tiếp phái đoàn HĐ Úc Châu.

Tái ngộ tại San Jose : Đạo Trưởng Thủ Đô Nguyễn Văn Hiệp và Đạo Trưởng Tân Bình Trần Đình Thủy.

Hội Ngộ Bất Ngờ

Kathy TRẦN

*LL (TAT). Kathy Trần là một tác giả viết phiếm đã thành danh. Sách Chị xuất bản gồm **Đàn ông đàn bà** (San Jose, 1997, 256 tr.), **Được vay nư cười** (San Jose, 1998), **Nửa sơn hà** (San Jose, 1999), **Không cần đàn bà** (San Jose, 2000, 347 tr.), **Ngọc Hân** (San José, 2001, 324 tr.)... Văn Kathy Trần nhẹ nhàng và hóm hỉnh với những nhận xét lạc quan và tinh tế, lấy đề tài phần lớn là những chuyện xảy ra hàng ngày trong xã hội người Việt tại hải ngoại.*

Đây là bài Chị viết về buổi họp mặt của hơn 20 anh chị em HĐTrN hai xóm San Jose và Oakland nhân ngày đầu năm tại nhà Trưởng Lê Văn Tinh & Lê Minh-Thuận tại Oakland. Kathy Trần là Bê Trên của một thành viên Làng HĐTrN Bắc California. LL hân hạnh đăng bài phiếm đầu tiên của Chị và mong sự cộng tác thường xuyên của Chị.

Các cụ bảo:

- Đi một ngày đàng, học một sàng khôn!

Thật đúng như thần.

Buổi tối hôm ấy trời mưa lất phất, chúng em rước thêm một ông bạn Hướng Đạo của chàng, ông Bernard, rồi cùng trực chỉ đồi núi Oakland. Đường đêm mịt mù, bóng tối giăng đầy và hai bên đường toàn biệt thự kín cổng, cao tường. Đi mãi mới tới nhà khổ chủ. Bà chủ nhà tiểu muội đã biết từ lâu vì bà cũng là một “em” TV ngày xưa, ngày xưa khi còn “em tan trường về” dưới những hàng me giao nhau trên con đường Nguyễn Bình Khiêm lấy lòng một thườ. Chưa hết, bà lại còn là một giáo sư trẻ đẹp của trường mà bóng hình còn in đậm trong lòng những cây si cổ thụ.

Khi tiểu muội tới nơi thì quần hào đã đông đủ. Bao nhiêu ông là bấy nhiêu ngọn núi Thái Sơn với những danh phận, chức tước từ ngày tiểu muội còn lon ton cắp sách tới trường nên cứ

kinh lão đắc thọ cho chắc ăn. Hơn nữa, tiểu muội thuộc loại điếc không sợ súng, có biết ai đâu mà sợ, nên mặt mũi tình queo. Các chị thì toàn các bà hoạt bát, tháo vát, giỏi việc nước...Mỹ, đảm việc nhà: tề gia, nội trợ, lo lắng, chần dặt chồng con đặt ngồi đầu vào đáy cả. Các ông gặp nhau, vỗ tay, cười nói thân ái ồn ào, chuyện xưa, chuyện nay ào ào như thác đổ. Ai bảo ba bà và một con vịt hợp lại thành cái chợ là chưa đi đủ một ngày đàng như tiểu muội.

Trong khi các ông lo chuyện lớn là... thù tiếp bạn bè thì các bà luôn làm tròn nhiệm vụ vợ hiền: Kính cẩn sửa soạn thức ăn, trình trọng dọn lên bàn ăn cho các ông cẩn thận rồi mới đứng ngắm chồng và cũng ăn say sưa cùng chàng. Thời buổi này bình đẳng rồi, không có ăn trước, ăn sau đâu nha.

Các vị có mặt hôm đó là: Việt, Thắng - Kathy, Hùng - Hằng, Ng. Đình Tuấn - Chân, Tinh - Thuận, Hiệt - Huệ, Tiến Viagra - Thanh Bình, Anh Tuấn - Nhu, Huyền - Phượng, Hiệp - Tổ-Lan, Năng - Loan, Bernard, Lê Trung Hiền, Tầm - Phương.

Các ông ăn hăng lắm vì thức ăn toàn do chính tay các bà hiền thê làm cả. Bảo đảm an toàn, bổ ích, bà làm, ông khen. Đặc biệt có món giò bò của trường Hiệp làm được quảng cáo rất ngon. Dĩ nhiên, tất niên thì phải có bánh chưng, dưa món củ cải khô. Món này của khổ chủ, ông Tinh quảng cáo và được các bà chiếu cố, hỏi xin cách làm như điên.

Ông vừa nhanh tay gấp dưa món ra đĩa vừa ngược mắt ngây thơ hỏi lại:

Ngon thật hở chị? Món này dễ ợt, tôi làm 10 phút là xong 10 hũ.

Các bà trở mắt:

- Đùa hay giỡn vậy.

Khi anh nhận thấy có khả năng giúp ích trong một lãnh vực nào, đừng do dự, làm ngay đi, như một người cầu thủ lo giữ vững cho phe mình trong một cuộc giao đấu.

(B.P.: Đường Thành Công)

Ông thành khẩn khai báo:

- Thật mà, chị ra chợ Đại Hàn, mua củ cải khô của họ, rồi cứ để thế, đừng rửa, mất mùi...sâm Cao Ly đi. Chị nấu đường, dấm, nước mắm với nước rồi đổ vào ngâm, thế thôi. Dễ lắm, công thức là 1-1-1-2 (Công thức này cần được các bà kiểm chứng lại vì trí nhớ tiểu muội tệ lắm. Có khi công thức của ông là 2-1-2 cũng không chừng! Hi hi...)

Ông khổ chủ này giỏi thật, việc nước thì ông làm bu-di-nét ra gì! Nhà ông to, đẹp lại có cái “viu” đẹp thần sầu, nhìn ra mênh mông cả một vùng thành phố lấp lánh ánh đèn. Đường Minh Hoàng ngày xưa cũng chẳng sung sướng như các ông bà hôm ấy: Mùa đông giá lạnh, mưa lất phất bên ngoài, bên trong cửa kính ấm áp, ngồi ngắm cảnh thành phố chỉ chít ánh đèn ngoạn mục về đêm, ăn cao lương, mỹ vị, tán gẫu chuyện ngày xưa, chuyện đời nay, chuyện kỷ niệm buồn vui, thời thế đổi dời với bạn bè. Ăn chán, buồn tình, các bà lại kéo nhau vào xem toàn giai nhân ca múa trong Thúy Nga Paris! Còn gì hạnh phúc hơn?

Ông khổ chủ còn thêm đảm việc nhà. Ông nấu mì, ông làm dưa món, ông tiếp khách, ông dọn dẹp... việc gì coi bộ ông làm cũng nhanh nhẹn, thành thạo nên rất được các bà ái mộ, nồng nàn khen ngợi. Cả đến việc rửa chén là môn võ công độc nhất mà cái-nửa-kia của tiểu muội có thể loạng quạng làm được, ông làm cũng xuất sắc, nhanh nhẹn hơn đứt các bà, nhất là cỡ các bà loạng quạng viết lách như tiểu muội. Thế mới biết bà xã ông quả là may mắn!

Chúc mừng ông bà!

Mong ông bà bách niên giai lão để bạn bè được tới học hỏi điều hay, lẽ phải, nghệ thuật làm món ăn, tiếp đãi bạn bè.

Trương Lê Trung Hiền, người hiền lương nhất ngày hôm đó, lấy mấy cuốn sách làm quà của tiểu muội cho các trưởng ra đầu giá để lấy tiền cho báo “Liên lạc” của hướng đạo trường niên.

“Văn kỳ thanh!” cứ cái “thanh” của ông không cũng xứng đáng làm Phát ngôn viên quân đội ta lắm rồi. Ông nói như nước chảy, mây trôi, ôn ào, náo nhiệt, vui vẻ thì xá gì chuyện vài cuốn sách nên sách bán chạy như tôm tươi.

Người đầu tiên lấy sách trả tiền chính là trưởng Lê Trung Hiền, chàng đưa ngay ra \$50 để làm gương.

Mấy cuốn sách của tiểu muội được chiếu cố xong thì các ông bày ra gọi loto, ai “tới” thì chia cho quỹ “Liên Lạc” phân nửa. Người đầu tiên đứng ra gọi loto là người trẻ tuổi nhất: Chàng Việt. Loto cũng sôi nổi, hào hứng lắm nhất là khi khổ chủ trút hết tiền các giao cho thủ quỹ Bernard ôm về. Nghe nói, hôm đó, quỹ Liên Lạc thu về cũng kha khá.

Thế là vui vẻ cả ba bè: Các ông, các bà và báo *Liên Lạc*!

Trời về khuya, rượu vào, lời ra đủ rồi, trà tàu, bánh mứt cũng xong thì quý khách sửa soạn ra về vì nói cho cùng, dù là trưởng Hướng đạo, dù lòng còn hăng hái nhưng mà sức thì hình như cũng... già như thường, ăn ngủ phải điều độ kéo ốm đau thì khổ. Thế là khổ chủ được hân hạnh đưa bạn hiền ra về sau bài ca tạm biệt, vài bà còn ưu ái “to go,” tận tình giúp khổ chủ khỏi phải ăn thức ăn thừa trong cả tuần sau đó, chưa hết, họ còn hẹn tái ngộ.

Kathy Trần

ACE HĐTrN họp mặt. Nhà văn Kathy Trần đang hô hào gây quỹ cho Liên Lạc.

Tiệc Tân Niên Xóm San Jose và Oakland

Dịp Tết ai cũng nôn nao họp mặt nhau để mừng xuân, để chúc Tết nhau, gọi nhau ơi ới, thúc giục tổ chức tiệc tùng. Ban tổ chức phấn khởi, hăng hái kiếm địa điểm và đặt món ăn hy vọng sẽ có nhiều người tham dự. Dân làng 2 xóm HĐTrN Oakland và San Jose nếu họp đông đủ có thể lên tới trên 150 người, trong mấy thập niên qua, mỗi năm đều tổ chức ăn tân niên, có nghĩa là sau Tết, đỡ bận rộn, ít người tổ chức, đỡ đâm chán nhau.

Không hiểu tại sao, năm nay BTC không muốn chờ đợi lâu, nên đôi lẽ tổ chức tất niên. Tại vùng Bắc Cali này có 12 liên đoàn HĐVN, cộng thêm các tổ chức ngoài HĐ, cũng hệ nhau tổ chức tất niên, thế là bị chia khách. Bữa họp mặt của HĐTrN trước Tết tại nhà hàng Lemon Grass thuộc thành phố San José chỉ vãn vãn có 40 người. Chuyện đáng ghi là hai cặp đại lão trưởng niên trên cửu tuần, Tr. Mai Liệu và Tr. Lê Xuân Đăng cùng các Bê Trên lò dò chống gậy tới trước tiên. Anh chị em Xóm Oakland cầm cờ đỏ chạy từ Oakland xuống sau gần 2

tiếng đồng hồ, vừa chạy vừa la “kẹt xe quá, kẹt xe quá!” Tuy ít người nhưng buổi họp mặt tất niên rất vui nhộn, kéo dài tới 10g30 đêm mới “*ra về mà lòng quyến luyến anh chị em chúng mình,*” sau khi đã đồng ý phải tổ chức họp mặt tân niên, với hy vọng sẽ có nhiều ACE tham dự hơn.

Sau Tết, BTC lại phải đi kiếm chỗ, lo món ăn, lo ban nhạc, tin tưởng là sẽ có rất đông người tham dự. Kết quả cũng không khá hơn. Nhưng anh chị em vui hơn, âm ý hơn, vì có ban nhạc, nhiều anh chị em HĐ cướp micro lên hát còn hay hơn ca sĩ chuyên nghiệp. Phần âm thanh do anh Minh Tâm cung cấp, anh Trung cây organ số một của San Jose rất xuất sắc đệm đàn cho anh chị em hát từ những bản tình ca cho tới các bản nhạc HĐ quen thuộc. Rất may là BTC không bị lỗ vốn, vì nhờ có Chị Tăng thị Linh nấu món bò kho tuyệt hảo, và Cô Ngọc Minh lo sắp xếp mọi chi tiết thật chu đáo.

Sau đây là vài hình ảnh kỷ niệm Tiệc Tân Niên Tân Mão:

Một số tr. còn ở lại tới phút chót mới đề nghị chụp chung một tấm hình kỷ niệm.

Tr. Lê Xuân Đăng và Tr. Tuấn trao khăn HĐTrN cho Tr. Vũ Thành, gốc đạo Tân Bình vừa gia nhập Xóm HĐTrN San Jose.

Các bê trên HĐ nhất định không cho bê dưới chụp chung, Từ trái sang: Chị Lê Xuân Đăng, Tăng thị Linh, Kathy Trần, Minh Thuận, Ngọc Minh, Tô Lan và Thu Nguyệt, thành phần Ban Tổ Chức.

Ban hợp ca được quy tụ cấp tốc. Từ trái, các Tr. Tuấn Lê, Tinh, Tuấn, Thành, Hiệp, Phước, Tường, và Phương.

Xóm Sydney - Canberra, Úc

Hàng năm, vào dịp Tết Nguyên đán, xóm có tổ chức Họp Mặt Tân Niên để ace chúc tuổi xóm trưởng, các Tr. cao niên, lì xì cho các cháu nhỏ và dịp ace ngồi lại hàn huyên tâm sự.

Năm nay, buổi họp mặt Tân niên được tổ chức vào ngày mùng 3 Tết (nhằm 5.2.2011), lúc 12 giờ trưa, tại nhà Tr. Trương Lạc Phiêu, Xóm trưởng, khoảng 30 người tham dự kể cả các cháu. Có những tr. trưởng là không mặt trong dịp này, như gia đình Tr. Phạm Văn Mừng và Tr. Nguyễn Thanh Viêm ở Thủ đô Canberra cách 400 cây số; nhưng lại đến "rất" đúng giờ!

Hôm nay, thời tiết ở Sydney rất nóng làm Tr. Phiêu thêm lo lắng không biết ace đến đông, ngồi ở đâu cho thoáng. Cuối cùng, Tr. chọn phòng khách làm nơi họp mặt, tuy chật nhưng có máy điều hòa. Buổi họp mặt bắt đầu lúc 12 giờ trưa, với một chương trình không ghi thành văn: - Từng người lặng lẽ dâng hương tưởng nhớ những tr. và ace đã qua đời.

Anh Vĩnh Tiên thay mặt ace mừng tuổi Tr. Trương Lạc Phiêu, xóm trưởng và các Tr. cao niên. Tr. Phiêu chúc tết ace. Các cháu mừng tuổi các Tr. niên và nhận được bao thư lì xì.

Phần chúc tết xong, Tr. Phiêu mời ace nâng ly chào mừng Năm Tân Mão 2011 và mời bà con nhập tiệc. Các món ăn đã sẵn sàng trên bàn, ace thong thả thưởng thức các thức ăn và chuyện trò rất thân tình. Vui hơn khi chị Minh Lan và Cô Thu Hương, ái nữ của chị Thanh cho những trò chơi ngắn như kể chuyện.. bốc thăm thơ Kiều. Trong dịp này, Mõ xóm đã thông báo cho ace biết: Tr. Nguyễn Đình Tuấn - Ngựa Siêng năng, đã được các Làng, Xóm, Gia đình Tr. niên khắp nơi tín nhiệm bầu chọn làm Văn Phòng Trưởng HĐTN. Tờ báo Liên lạc từ nay đã do một ban Biên tập mới "toanh" đảm trách.

Buổi họp mặt Tân niên kết thúc lúc 2 giờ. Bên ngoài nhiệt độ được ghi nhận trên nhiệt kế: 42 độ C. Rất tiếc, phòng khách quá chật, trời nóng quá, bà con không ra ngoài sân để chụp hình lưu niệm tặng Tr. . Gởi Tr. bài "Vui Xuân" của Tr. Nguyễn Thanh Viêm (attach) và tấm hình hai Tr. cao niên nhất của xóm: một ở Sydney (Tr. Phiêu), một ở Canberra (Tr. Viêm). Tr. Viêm là cộng tác viên "trung thành" báo Liên lạc.

Mõ Xóm Sydney ghi

LIÊN LẠC 2

Tưởng Niệm Lê Thị Trúc Sói Yêu Rừng Hưởng thọ 81 tuổi

Cám ơn Trưởng Thuật cho tin
Trưởng Lê thị Trúc đã lên đường rồi
SÓI YÊU RỪNG vĩnh biệt rừng
Về nơi tiên cảnh, mây từng mây xanh
Ngấn dài giọt lệ long lanh
Của con, của cháu chân thành mến thương
Trưởng Lê Thị Trúc "lên đường"
Trưởng đi để lại tấm gương sáng ngời
Bao năm Trưởng nhập cuộc chơi
Cuộc chơi ý nghĩa suốt đời tuân theo
Ba lời thề hứa như keo
Gắn vào đời sống, mang theo xuống mồ
Mười điều luật đã giúp cho
Bao nhiêu ý nghĩa trong giờ gian nan
Trưởng không oán hận, phàn nàn
Những khi gặp cảnh trái ngang, buồn phiền.
Ngẩng đầu tự tin, vươn lên
Mím cười trước mọi đảo điên ở đời.
Trưởng lo giúp ích mọi nơi,
Lo người khác trước, mình thời lo sau.
Tình thân Trưởng đặt hàng đầu,
Người trong Hương Đạo coi nhau một nhà,
Trưởng luôn thẳng thắn, thực thà,
Lấy điều "nhân ái" kết hoa yêu đời;
Thường thường Trưởng vẫn ngỏ lời
"Rộng lòng tha thứ" mọi nơi yên lành.
Hội Hương Đạo, tựa bức tranh
Phải lo gìn giữ cho lành lặn luôn.
Trưởng là "nhà giáo" bao năm
Sở trường giáo huấn đã nằm trong tâm
Là Akéla chuyên cần
Chăm lo cho Sói, mọi phần thiết tha.
Trưởng: người Hương Đạo hiền hòa
Tình thần xây dựng thiết là hăng say
Trưởng từng mở rộng bàn tay
In thơ Tuấn Việt để bày phát không
Giờ đây thấp nén hương lòng
Nguyễn cầu hồn Trưởng thong dong trên trời.
Anh em Hương Đạo mọi người
Xin noi gương Trưởng: đường đời tiến lên

Renton, WA
Jan 12th, 2011
Tuấn Việt

Nói dây liên lạc

Trưởng Tuấn Việt, Renton, Washington

Đã nhận được thư trưởng kèm theo 2 bài thơ. Bài tưởng niệm trưởng Sói Yêu Rừng Lê thị Trúc đã đăng trong số này. Xin cảm ơn trưởng. Qua điện thoại, được biết trưởng đang viết thi phẩm “Sắp Sẵn,” để in trong nay mai. Mong sẽ giúp một tay để trưởng thực hiện được tác phẩm để đời về cuộc chơi HĐ.

Trưởng Huệ Phan, Melbourne, Florida

Theo lời yêu cầu, LL kỳ này đã gửi qua địa chỉ mới thay vì qua PO Box. Xin ghi nhận những lời chúc mừng và yểm trợ củi lửa của trưởng. LL xin cố gắng để không phụ lòng của độc giả khắp nơi.

Trưởng Nguyễn Tiến Trọng, Irvine, California

Cảm ơn Trọng đã giúp củi lửa cho Liên Lạc. Khi nào có dịp lên Oakland, nhớ xuống San Jose thăm anh em. Gửi lời thăm Tiểu Linh, và xin gửi một bức tranh thích chí của họa sĩ Tiểu Linh để LL làm bìa.

Trưởng Nguyễn Ngọc Anh, Berlin, Đức

Lần này gửi 10 số qua địa chỉ của Ngọc Anh để nhờ phân phối giúp như Ngọc Anh đã ngỏ ý. Đúng như Ngọc Anh đã nói, tiền gửi rất cao. Tuy nhiên LL càng ngày càng được “chiếu cố” nên cũng không có gì lo ngại. Cảm ơn trưởng đã giúp phổ biến rộng rãi.

Cọp Diêm-đạm Lê Đặng, Irving, Texas

Cảm ơn những lời chúc và đóng góp cho LL. Đã chuyển lời hỏi thăm của trưởng tới trưởng Trần Đình Phước. Mong trưởng góp bài cho LL trong những số tới

Tr. Thuy Lan Vu, Ottawa, Canada

Xin cảm ơn Xóm HĐ Trưởng Niên Ottawa. Thật là một khích lệ lớn lao cho ACE phụ trách LL với những lời lẽ của trưởng: “Chúng tôi mừng đã nhận được số Báo Liên Lạc đặc biệt. Xin gửi kèm đây ngân phiếu để góp củi thấp sáng thêm báo của ngành Hướng Đạo VN hải ngoại.” Chỉ có tình HĐ coi nhau như anh em ruột thịt mới nói lên những câu chí tình như vậy. Rất cảm kích.

Lananh Ngo, Medford, New Jersey

Bức thư ngắn ngủi, chỉ có 36 chữ, không đoán được người viết tuổi tác cỡ nào, không biết xưng hô làm sao, thấy mở đầu là “Anh Tuấn thân mến” Tr. chắc là phải kém tuổi, với tình HĐ, xin kết nghĩa là anh em. Cảm ơn đã gửi “một bó củi nhỏ góp

phần vào ngọn lửa của HĐ chúng ta” ACE phụ trách LL xin cố gắng “giữ gìn dây Liên Lạc” như Lananh đã viết trong thư.

Báo Tận-tâm Trung Vũ, Minneapolis, Minnesota

Thư của Trung cũng ngắn chỉ có 34 chữ, nhưng đầy tình nghĩa HĐ. Xin cảm ơn “chút củi lửa” Trung đã gửi cho LL.

Tr. Trần Văn Phúc, Charlotte, NC

Rất mừng nhận được thư Tr.. Gặp nhau tại TT9 tới nay đã gần 2 năm. Chúc mừng Làng BH Charlotte mới kỷ niệm đệ lục chu niên. Đối với các làng khác, làng Charlotte còn quá trẻ, hy vọng Tr. sẽ gặp các Tr. HĐVN tại địa phương để “mộ thêm dân làng” cho làng lớn mạnh thêm. Xin Tr cho địa chỉ của các Tr. hoặc thân hữu có cảm tình với HĐ để gửi báo LL. Cảm ơn Tr. đã gửi cho tấm ảnh kỷ niệm đệ lục chu niên Làng BH Charlotte, vừa kịp thời để đăng vào mục sinh hoạt HĐTrN của LL số này. Sẽ gửi tới Tr. mấy số báo kỳ trước theo lời yêu cầu của Tr.

Tr. Trần Tiến San, Westminster, CA

Cảm ơn Tr. đã viết thư thăm hỏi và cung cấp củi lửa cho LL. Xin cố gắng duy trì và phát triển LL để chúng ta còn có một mối dây liên lạc giữa những người đã từng sinh hoạt HĐ.

Tr. Tuyết Nga, Azusa, CA

Nhận được thư Tr chúc mừng năm mới và lì xì cho LL sau khi phát hành báo Xuân. Xin cảm ơn Tuyết Nga.

Akela Kiều Oanh, Silver Spring, MD

LL đã nhận được phong bao của Tr. Cảm ơn Tr. rất nhiều, như Tr. đã chúc, LL thật là may mắn được các Tr. khắp nơi yểm trợ.

Tr. Trần Trung Hợp, Oak Creek, WI

Cảm ơn những lời khen và khuyến khích của Trưởng. Nhân dịp Tr. Trần đình Thủy từ Texas qua California, ACE Làng Tân Hương có mặt tại San Jose đã họp nhau, ăn uống tung bùng rất vui vẻ. Mong có dịp gặp lại nhau.

Tr. Sato, Raleigh, (NC), Tr. Nguyễn Hương (TX), và Tr. Anita Demarino (OK)

Tr. có nghe tin tức của chị Đáp không? Nghe nói anh chị Ninh

& Đắp bây giờ vui và khỏe lắm, nếu có số điện thoại của anh chị Ninh & Đắp xin cho LL biết. Cám ơn quý trường đã viết thư khuyến khích và lì xì cho LL.

Tr. Gấu Tháo-vát Nguyễn Vũ Trường, Seattle

Xin chia sẻ lời của trường viết trong Đặc san Đoàn Kết với bài Bùng Sảng Làng Trường Niên Seattle, đoạn Tóm Kết, để giới thiệu Làng với độc giả LL: “ Suốt 15 năm qua, anh chị em luôn gắn bó và tích cực tham gia mọi sinh hoạt. Ngày nay tuy đôi chân đã khắp khênh , trí não thường bỏ quên ngoài đầu, nhưng vẫn thường xuyên họp Làng luân phiên tại nhà các thành viên, được gọi là “Ngày Cười”. Nói thế nhưng chưa phải là vô dụng, các Trường trong Làng vẫn tích cực tham gia mọi sinh hoạt . . .” Xin cám ơn Làng Trường niên Seattle đã liên lạc thường xuyên và giúp đỡ LL tận tình.

Tr. Phò, LĐ Lạc Việt, San Jose

Cám ơn Trường đã tới tận tòa soạn LL để giúp dán tem và địa chỉ gửi báo cho độc giả, lại còn tặng củi lửa cho LL. Xin khâm phục Trường, tuổi đã cao mà vẫn tích cực sinh hoạt với các em trong đơn vị.

Tr. Gà Biện-bác Châu Văn Lộc, Làng Nam Quan

Cám ơn Tr. Lộc đã gửi rất nhiều hình ảnh sinh hoạt của Làng BH HĐTrN Nam Quan, và còn gửi cả “tiền xăng” tiếp sức cho LL chạy.

Tr. Nguyễn Xuân Mộng, Sacramento

Đã nhận được thư và Phiếu Ghi Danh của Xóm HĐTrN Sacramento, xin cảm ơn Tr. Đã gửi sách của Tr. Vinh Đào tới Ông Ngô Viết Trọng theo lời yêu cầu của Tr. Xin gửi lời kính thăm Tr. Liên. Mong có dịp họp mặt với quý Tr. trong mùa hè này.

Tr. Đoàn Trang, Mablewood, MN

Hai giờ trước khi bản thảo LL gửi qua nhà in, LL nhận được thư và củi lửa của Tr. Đúng là Bò câu Khiêm-tôn, đưa thư tới thật đúng lúc.

TABTT.

Ngựa Siêng-năng Nguyễn Đình Tuấn

PHÂN ƯU

Được tin buồn

Cụ Bà Maria Đình Thị Hợi

Hiên thê của Tr. Đình Xuân Phúc, Gia Đình BáchHợp HĐTrN Nam CA, vừa qua đời ngày 3 tháng 4, 2011 tại Chantilly, Virginia.

Văn Phòng HĐTrN và Báo Liên Lạc xin thành kính chia buồn cùng Tr. Đình Xuân Phúc và tang quyến Nguyễn cầu cho linh hồn Maria được hưởng phúc thiên đàng.

Lễ Cầu Hồn Hiên Thê Trường Đình Xuân Phúc Gia Đình Xuân Hòa tổ chức tại Việt Nam

PHÂN ƯU

Được tin

Ông Giuse Nguyễn Văn Tuấn

bào huynh của Trường Nguyễn Khanh, Gia trưởng Gia Đình Bách Hợp HĐTrN Nam California, vừa qua đời ngày 3 tháng 4, 2011 tại Chantilly, Virginia.

Văn Phòng HĐTrN và Báo Liên Lạc. thành thực chia buồn cùng Trường Nguyễn Khanh và tang quyến. Xin Thiên Chúa nhân từ cho linh hồn Giuse sớm được hưởng nhan thánh Chúa.

BINH THAN SÀI GÒN

Thông Báo Họp mặt Hướng Đạo

Thân mời các cựu Huynh Trưởng và Đoàn Sinh Đạo Bình Than gồm các Liên Đoàn Vạn Kiếp, Chương Dương, Tây Kết tham dự buổi họp mặt, lần đầu tiên ở hải ngoại, sẽ được tổ chức vào các ngày 24, 25 và 26/6/2011 tại Orange County, California.

Chương trình dự định gồm có:

Lửa trại (bonfire) ở bờ biển Huntington Beach, thăm viếng một số cơ quan truyền thông ở Little Saigon, Tham du ở San Diego...

Nhân dịp này chúng ta sẽ cùng nhau tưởng nhớ đến những huynh trưởng và đoàn viên đã vĩnh viễn ra đi.

Chúng ta sẽ ôn lại những sinh hoạt của Hướng Đạo Bình Than trong thập niên 60, 70 với kỷ niệm của các trại Họp bạn Toàn quốc, Trại Huấn luyện Bạch Ngưu, SOS... và chia sẻ những vui, buồn trong hiện tại.

Chúng ta sẽ cùng hát lại các bài ca Hướng Đạo...

Các hình ảnh “Hướng Đạo một ngày, Hướng Đạo mãi mãi” của anh, chị, em đang lần lượt được gửi về cho nhóm tổ chức để hình thành một cuốn DVD tràn đầy hình ảnh thân thương xưa cũ.

Nếu các cựu Huynh trưởng và Đoàn sinh Đạo Bình Than còn giữ hình ảnh riêng và hiếm quý về quãng đời Hướng Đạo của mình xin gửi về đóng góp thêm.

Hy vọng chúng ta sẽ có một buổi họp mặt đông và vui vì “giây thân ái lan rộng muôn nhà”.

Xin ghi tên trước 30/5/2011 để tiện việc sắp xếp, tổ chức cho chu đáo hơn.

Liên lạc/Ghi tên:

- Yến Tuyết (714) 537-9644 * Email: teavu@aol.com
- Thu Thủy (619) 286-9906 * Email: fall_orchid@yahoo.com
- Huỳnh Hữu Trung (714) 586-1517 * Email: trung.huynhhuu@gmail.com
- Hồ Đăng (626) 456-4325 * Email: hodang_photo@yahoo.com
- Đàm Quang Bảo (713) 412-4994 * Email: damqb@yahoo.com

Thiệp Mời

Bằng tình cảm chân thành của các cựu Hướng Đạo Sinh Đạo Xuân Hòa luôn ước mong một lần hội ngộ, để duy trì tình thân ái HĐ bằng những lần họp mặt trong tương lai.

**Thân mời toàn thể anh chị em cựu HDS Xuân Hoà,
gia đình và thân hữu khắp nơi, về dự**

NGÀY HỘI NGỘ XUÂN HÒA

**lúc 4 giờ chiều ngày 25 tháng sáu năm 2011
tại hội trường 2050 Concourse Drive, Suite 22
San Jose, CA 95112**

Ban Tổ Chức ước mong sẽ được đón tiếp quý anh chị em, gia đình và thân hữu Đạo Xuân Hòa trong lần Hội Ngộ đầu tiên này.

Anh chị em ở xa về, xin liên lạc anh **Bernard Nguyễn (408) 826-4670** để Ban Tổ chức sắp xếp đưa đón và lo liệu nơi ăn chốn nghỉ, nếu cần.

Cần chi tiết, xin liên lạc:

**anh Nguyễn Đình Tuấn, (408) 926-1906, e-mail nguyendtuan33@hotmail.com,
anh Lê Quang Đức, (714) 548-7062, e-mail hadong997@yahoo.com**

Chương trình ngày Hội Ngộ Xuân Hòa sẽ được gửi tới quý anh chị em qua e-mail.

Trại Huấn Luyện Đội Trưởng Đạo Xuân Hoà sau 75

Các cựu trưởng Đạo Xuân Hoà
có mặt tại San Jose

Trang này do ACE Đạo Xuân Hòa bảo trợ

VÀI HÌNH ẢNH SINH HOẠT HĐTrN KHẮP NƠI

Ảnh Bùi Thuýng, Tết Tân Mão, 2011

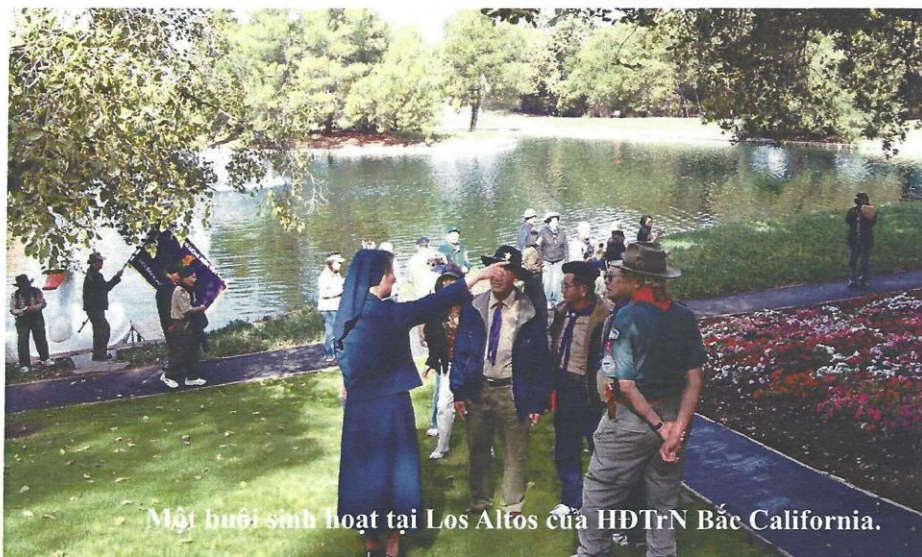

Nhân dịp sinh nhật 91 của Trương Trần Bạch Bích, cựu Hội Trưởng Hội Nữ HĐVN, Văn Phòng HĐTrN và Báo Liên Lạc kính chúc Trường dồi dào sức khỏe và luôn luôn giữ nụ cười tươi.

Hai Tr. cao niên nhất của xóm Sydney (Tr. Phiêu, đứng giữa, bên tay trái của bà trên và Tr. Viêm).

Ngày văn Hóa Việt Nam do HĐTrN Làng Bách Hợp Nam Quan tổ chức.

Một buổi sinh hoạt tại Los Altos của HĐTrN Bắc California.

LIÊN LẠC

mong nhận được bài vở, tin tức sinh hoạt của các Làng, Xóm, Gia Đình HĐTrN để **LIÊN LẠC** càng ngày càng phong phú.

email:
lienlachdtn@gmail.com